

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo laikraštis. L. Vyčių organizacijos organas

TOMAS V. KOVO (MARCH) 10 D., 1918 M.

No. 4 (45).

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

TAUTOS PAMATAS.

VISA kas gražu ir gera turi gyventi ir plėtoties tokioj ar kitokioj formoje. Pirm kelių metų susiorganizavo lietuvių jaunimo — Lietuvos Vyčių organizacija, kuri pasidėjo gerus ir gražius tikslus, susivedančius į vieną obalsį: Viskas Lietuvai, Lietuva-gi — Kristui!

Gyvenimas yra nuolatinė kelionė link tikslo. Jei kas kelyje link tikslo apsistoja — nukrypsta į šuntakius ir pasimeta nuo bendro darbo su visuomene ir tauta. Toks pasimetėlis palieka negailestingai likimo pasmerktas: jį visi užmiršta ir ne tik šiame gyvenime, bet ir po mirties niekeno neatmenamas. O dažnai kartos net su panieką ir piktu jį mini.

Kuomi yra gyvenimas? Ar tai yra vien monotoniška kova už buvį? Ar jo prasmė tyro vien gerame užlaikyme kuno? Žodžiu sakant, ar visa gyvenimo prasmė susikoncentruoja vien materijaliame žmogaus gyvenime?

Ne! Žmogus visų-pirma turi atminti savo augštesnį pašaukimą, tada jis mokės nustatyti savo pažvalgą link smulkesnių dalykų. Senovės graikai ne per daugiausia dėjo doros ir kuno fiziškąjį lavinimą. Tečiau yra

pagarsėjęs Termopylius, prie kur'o vartų trys šimtai graikų jaunuolių būtų pagaminę kapus dešimčiai tūkstančių Katarkeso karuomenės, jei nebūtų likę išduotais savo piliečio — kerdžiaus. Senovės Rymas buvo užvaldęs visą pasaulį, o piliečiai pralobė turtais ir ištekliais. O tečiau ir pirmieji ir pastarieji nupuolė ir žuvo, kadangi akyvaizdoje savo galybės užmiršo, kas tai yra gyvenimas.

Ilgus amžius žmonija tėkšojo nu puolimo purve, užsimiršus apie savo amžinuosius tikslus; darkė ir naudojo daugias dovanas savo patogumams, o gerąjį jų Davėją — Augščiausiąją Esybę — visiškai užmiršdavo. Žmonijos protas žengė pirmyn, bet valia stovėjo ant vietos pokuniškų ingeidžių valdžia. Tik viena tauta — rinktoji tauta — gyveno tikru gyvenimu, žinodama, kad Dievo baimė yra pradžia gudrybės. Nekar tą ir ši išrinktoji tauta nutoldavo nuo Amžinos Tiesos, bet už kiekvieną nusikaltimą turėdavo nukentėti bausmę, dažniausia sunkią vergiją.

Tiesa, Kelias ir Gyvenimas pasakė šiuos žodžius: "Kas tiki į mane, gyvens amžinai". Ir atsirado laipsniškai nauji išrinktieji, nauji "izraelitai" kelyje link tikslo. Jų tarpe

apsireiškė ir lietuvių tauta. Tečiau Liuterio, Kalvino, Husso ir kitų, nuo tikrojo tikėjimo atkritėlių, paklaidos nekartą buvo pasiekę ir lietuvius. Buvo tarpų, kuomet rodės, kad Lietuvoje baigia išgęsti paskutinės tikrojo tikėjimo kibirkštys. Žmonės pagiriais, paupiais vėl iždavo statydintis medžio stabus ir jietas lankstydavosi, juos garbindavo vietoje tikrojo Dievo. Už savo klaidas ir nusidėjimus neišvengė bausmės. Pakriko didelės lietuvių tautos moralės ir fizinės pajėgos. Nupuolė lietuvių tauta ir šiandien jina dar dejuoja surakinta vergijos pančiuose, palaidota politiškame karste.

Varguose ir priespaudose tauta iškoko giliai branginti tikėjimo ir Dievo meilės dovanas. Kietai įvyščius savo širdį tomis dovanomis, pergyveno visas audras, norėjusias ją nublokšti nuo gyvenimo kelio. Nuostabia ištvėrme ir pasišventimu lietuvis iškentė baisiausias priespaudas ir išmėginimus. Svetimi mindė po kojų jo teises, darė nežmonišką skriaudą, atimdami ir drausdami, kas žmogui yra brangiausia ir reikalingiausia. Su viltimi ir įsitikėjimu žūrėjo lietuvis į ateitį. Lietuvių tauta drąsiai nešė sunkų gyvenimo kryžių, skleidama tarpe savo nuskriaustų sunų viltį, kad ji dar nežuvus, kol lietuvių širdyse rusa gyva tikėjimo kibirkštis. Tarp bažnyčios sienų, maldaknygėje ir lietuviškame poteryje tunėjo paslėpta visa tautos gyvybė ir pajėga. Galėjo priespaudos valia lietuviui visa tai užginti viešai apreikšti, tada jis pasitenkindavo vien tyliu pasigaivinimu.

Štai kame gludėjo tautos ištvėrmė ir tvirtybė. Ar šiandien visi lietuviai tai žino ir supranta? Ar visi esame susikietinę atremti dvasios smugius? Ar visi juntame, kad privalome būti neprigulminga ir laisva tauta, kad Tėvynė laukia mūsų Jai pasiaukavimo. Ar visas lietuvių jaunimas žino mylimą savo kraštą, jo reikalus, troškimus ir viltis? Ar pasiaukausime Jai, kuomet išgirsime obalsį: Kilk, Tėvynė šaukia!

Norint pasišvęsti Dievui ir Tėvynėi, reikia visų-pirma save pažinti. "Šavimi valdyti, yra didžiausia valdžia" — sako rymėnų patarlė. Kuomet kiekviena

vienutė pažins savo dorybes ir klaidas ir palaikys savyje vien kas dora ir prakilnu, pastos naudingą savo broliams ir tinkamai mokės apvertinti kitų darbą.

Norint dirbti su tauta, tautoje ir del tautos. reikia butinai pažinti tautą, jos dėjas nuo pradžios ligi pastarųjų laikų, tinkamai apsipažinti su tautos dvasia. Ir kuo arčiau kas stovi prie tautos, tuo geriau privalo pažinti jos kentėjimus, troškimus, pastangas ir paklaidas.

Lietuvių jaunimas privalo savo pajėgas pašvęsti Tėvynėi Lietuvai. Darba turi pradėti nuo išdirbimo veiklaus ir tvirto budo, kad ateityje būtų viena dvasia, vienas tikėjimas ir vienas troškimas matyti laisvą ir neprigulmingą Lietuvą.

Jaunime! Tu tautos ateitis! Kad būtų tikra jos viltimi, ant kurios ji drąsiai galėtų atsiremti, privalome įsidėti tautos druskos, kurios perimti busime neišgriau-namu jos pamatu. Tautos tvirtą paratą sudaro dori, šviesūs, susipratę žmonės. Šiuo žvilgsniu mūsų poetas taip sako:

"Laiminga stipri ta tauta,
Kuri doru budu tvirta;
Smarkiausi perkunai audrų
Jos rumo negriaus pamatų."

Ir bus laiminga stipri ir nesugriau-nama mūsų tauta, jei jos nariai, ypač jaunimas, bus tvirtas doroje ir moksle.

M. Z.

APŽVALGA

GRAIŽI ATMINTIS.

“Tėvynėje” yra aprašyta, kaip Wilkes Barre, Pa. lietuviai paminėjo tuos jaunus vyrus, kurie išėjo kariauti.

“ WILKES BARRE, PA.

Lietuviai iškabina vėluką su 60 žvaigždžių, pagerbimui išėjusių kariauti.

Lietuvių Šventos Traicės bažnyčioje atsibuvo iškilmingos ceremonijos iškabinant vėluką su 60 žvaigždžių pagerbimui tų jaunų vyrų, kurie iš tos parapijos išėjo į karę. Kiekviena žvaigždė ant vėluoko buvo pridengta su popiera, ir kuomet vardas kariaujančiojo tapo iššauktas, siulas buvo patraukiamas ir tas atidengdavo žvaigždę.

Vėluką parupino “Lietuvos Vyčių” draugystė, bet daugiausiai prie to pasidarbavo vietinis klebonas B. Pankštis, kuris tą užmanė ir daug truso bei pastangų padėjo, kad viskas būtų tinkamu paminėjimu tų jaunų vyrų, ką iš jo parapijos išėjo kariauti už žmonijos laisvę. Bažnyčia buvo prisigrudusi, kad išgirsti pagarsinant visus tuos vardus ir dalyvauti apeigose ir daugelio akyse pasirodė ašaros, kaip brolis ar tėvas girdėjo iššaukiant jam taip mielą vardą.”

Iškilmių dvasiai ir upui pritaikintą pamokslą pasakė kun. J. Miliauskas. Graži atmintis tų 60 lietuvių jaunuolių!

IŠSIGIMĖLIŲ DARBAI.

Pastaruoju laiku mūsų taip vadina mi socialistai pradėjo varyti baurų išgamų darbą. Ypač tame pasižymėjo Čicagos socialistai. “Naujienos” ir jų redaktorius — Grigaičio — suorganizuota “Čicagos Lietuvių Darbininkų Taryba” paėmė vadovaujančią rolę išgamų darbe.

Antai minėtoji socialistų taryba paleido atsišaukimą, kurį paskelbė savo ir svetimtaučių spaudoje. Tame atsišaukime socialistai rašo, kad katalikai ir tautininkai Lietuvą paveda kaizeriui, kad jie reikalauja Lietuvai konservatyvės monarkijos kaizerio globoje (Čia socialistai pasinaudojo nepatikrintomis ži-

niomis apie vyskupo Karevičiaus pasikalbėjimą su vokiečių valdžia, kuriai jis buk užreiškęs tokią mintį).

Lietuviai katalikai aiškiai, tvirtai ir griežtai stovi tik už visišką Lietuvos politišką neprigulmybę ir laisvę. Tą savo norą jie visur griežtai parodo ir apreiškia. Tad socialistų prasimanymai neteisingi, baurūs ir skaudūs. Negano to, kad katalikų pastangos yra kreivai perstatomos svetimtaučių akyse, bet socialistų melai ir šmeižtai lietuvius katalikus stato neištikimais šiai šaliai, kaipo kaizerio simpatikus.

Socialistų nelemtą darbą ir taktą labai gerai nušvietė “Draugas”, kuris, išrodęs jų šmeižtų ir melų be pamatingumą, štai ką pridurė:

“Atsakykite mums į klausimą: Ar ne jūs lietuviški socialistai, ėjote po kaizeriu tada, kada visa mūsų tauta ir išeivija labiau buvo linkusi į Rusiją, ar ne jūs informavote melagingai amerikonių visuomenę, kad lietuvių didžiūna yra vokiškos orientacijos (“Keleivio” darbas).

Kada Amerika stojo į karę ir visi lietuviai nuoširdžiai rėmė (ir teberemia) Amerikos ir jos talkininkų pusę — ar ne jūs, lietuviški socialistai (o! gėda mums dėl tokių savų socialistų!) raginate lietuvius, kad išsisukinėtų nuo karės tarnystos, kad priešintųsi valdžiai, ar ne jūs tais apgaulingais budais privarėte į savo sąjungą pusantro tukstančio naujų narių, užvildami ir suklaidindami juos. Iš kur gi tat atbudo pas jus tas amerikoniškas patrijotizmas?”

Parodymui, kaip socialistai dumia darbininkams akis, pasistatydami save pasišventusiais, kovotojais už tautos laisvę ir darbininkų gerovę, “Draugas” sako:

“Ir už ką kovojo jūsų cicilikiški karžygiai Rusijoje? Ar už tautų laisvę, ar už paliuosavimą Lietuvos, už darbininkų gerovę? Ne! jie kovojo už savo pelnus, už šiltas vietas, už valdžią, už Lietuvos pavergimą svetimiems anarchistams. Už tą viską jie žudė tukstančių tuk-

stančius savo pačių brolių darbininkų, kurie tik kiek kitoniškai žiūrėjo į laisvės reikalus, negu jie.

Neilgai jūs klaidinsite žmones. Darbininkai jau ima suprasti visas jūsų vilgiugystes. Lietuviai darbininkai, nepaisydami jūsų eicilikiškų kliksmų — iškovos Lietuvai laisvę. Jie iškovos laisvą demokratišką Lietuvą. Bet toje Lietuvoje jūs bijosite akių pakelti. Jūs busite paprašyti laikyties tvarkos ir netrukdyti rimtos pažangos. Į laisvą Lietuvą bus maloniai priimtas tik tas, kas už josios laisvę kovojo. Laisvės priešininkams reikės tenai tunoti pakampiuose.

Jeį neišgalite bendrai su visa tauta kovoti už Lietuvos laisvę, tai bent naktikite, veidmainiai."

Ir iš ties navatnas elementas tie lietuviai socialistai! Ar seniai jie čia tempė lietuvius į Rusijos bolševikų gūbą. Kai rusų bolševikai derybose su vokiečiais Lietuviškoje Brastoje pareikalavo, kad lietuviams būtų duota teisė apsispręsti savo likimą, tai mūsų socialistų laikraščiai, ala "Keleivis", "Naujienos" (nors pastarosios netaip griežtai), pasiskubino užreikšti ir aiškinti, kad lietuviams esą reikia dėties prie Rusijos ir su ja jungti savo ateitį. Dabar-gi jūs umai pastojote didžiausiais tautos neprigulybės vaduotojais. Tą darote su blogais norais, nes norite suklaidinti žmonės, norite sugriauti pasitikėjimą tais, kurie aiškiai ir tiesiai veda prie Lietuvos neprigulybės ir laisvės.

Kol Grigaitis ir kiti socialistų vadai savo akliems pasekėjams kalė į galvas beprasmį internacionalizmą, čiulpdami gerus tautos jausmus, svaigindami jų galvas socializmo gadyinės isikunijimu, mus tik pasigailėjimas imdavo, betėmijant į tuos suklaidintus mūsų brolius, kaip jie, besiklausydami savo vadų veidmainingų žodžių, saldino savo mišrį tąja pranašaujama jiems auksine socializmo gadyne. Vadai mokėjo nuduoti nuoširdų isitikinimą į tai, ką pranašauja. Įkaitusios, garuojančios kaktos, blizgančios akys, sugniaužtos kumštys tai liudijo, bet iš šalies į visa tai žiurint, mat'si, kad vadams nesunku buvo tą nuduoti, e išrokavimas yra, nes jie iš to duoną valgo, pelno sau lengvą pragyvenimą. To-

del rupėjo tik vienas dalykas tiems vadams — turėti kodaugiausia pasekėjų ir laikyti juos prie savės, panaudojant įvairiausias priemones. Jei matėsi, kad čia pasekmingas bus kerštas, pilė į širdis jį be pasigailėjimo. Bile atsiekei savo tikslo, bile užkuriai minią prieš sau neprielankiuosius ir pritraukei artyn prie savės nesusipratusius, pasikasei pakaušį, nususukęs nusišyjsojai, kad tau dar šviesus rytojus, ir vėl lauk kitos progos.

Bet kada socialistų vadai su savo pasekėjų minia pradėjo eiti iš ribų, kada jie pradėjo šmeižti ir meluoti net svetintaučių spaudoje, tylėti ir nieko neveikti negalima.

Reikia iškelti eikštėn tuos melus, reikia perstatyti tikroje šviesoje socialistų darbus ir pastangas, reikia gellėti tą suklaidintą minią, kurią jie veda nuo tautos į šuntakius ir deda jai ant kaktos Lietuvos išgamų žymę.

Rimtos pastangos užstos kelią nelaimingų tautos išsigimėlių darbams.

SVEIKINAME!

Kovo 13 ir 14 dienomis New York'e susirenka Visuotinas Amerikos Lietuvių Politiskas Seimas. Jis svarstys lietuvių tautos reikalus ir apreikš pasauliui savo reikalavimus.

Sveikiname V. Am. Liet. Pol. Seimą ir linkime, kad jis rimtai ir tinkamai apreikštų pasauliui 500.000 lietuvių valią savo tautos ateities klausime. Lai isirašo šis Seimas į tautos istorijos lapus skaičiomis raidėmis, kaipo gyva pastanga prie atgavimo Jos laisvės ir neprigulybės!

AUKSO MINTYS.

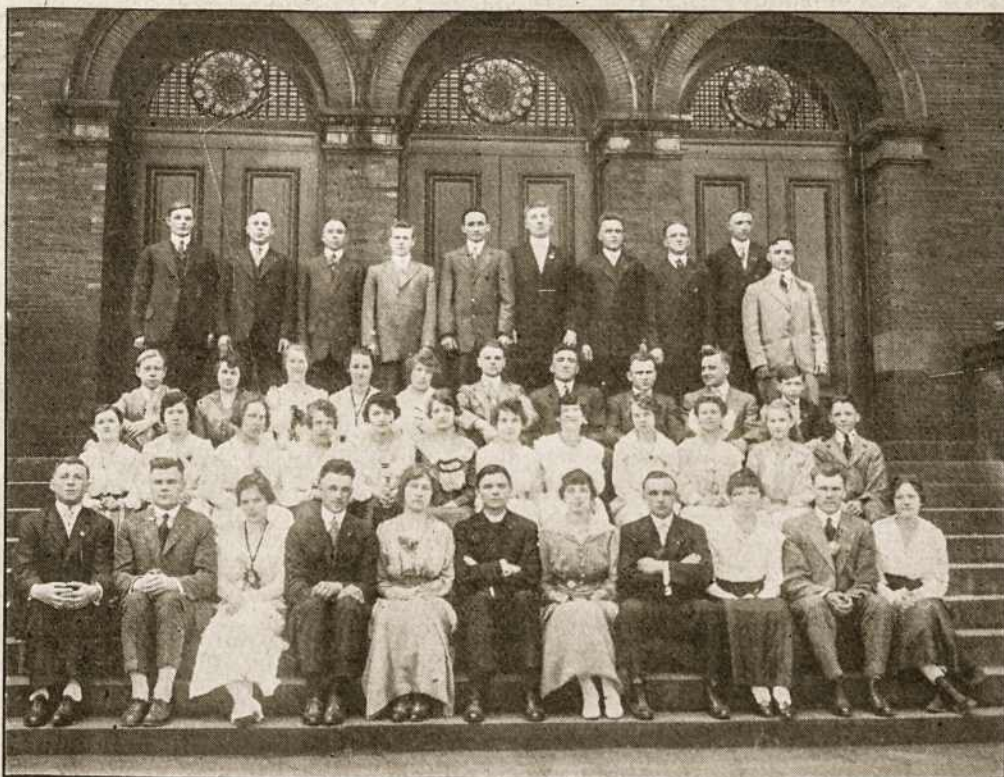
Suklysti gali kiekvienas, bet tik neišmintingas neprisipažįsta prie klaidos.

Ciceronas.

Prašalink apkalbas, pusė nuodėmių išnyks pasaulyje.

Šv. Pranciškus Salezietis.

Niekas niekad nesigailėjo maža valgės ir maža kalbėjęs.

LIETUVOS VYČIŲ 11-TA KUOPA HOMESTEAD, PA.

Lietuvos Vyčių Veikimas Rytuose.

L. Vyčių organizacijos pažanga priklauso nuo kuopų. Jeigu kuopos rengia vakarus, įvairias pramogas, pasistengia ingyti daugiau narių, remia viešus tautos reikalus, reikia pripažinti, kad smarkiai dirba. Bet toks darbas neatneša naudos pačiai L. Vyčių organizacijai. Kuopos yra tikrai organizacijos dalimis; kuomet visos dalys susijungia į vieną pajėgą — tuomet galima tikėtis žymių vaisių. Ne užtenka kuopoms rūpintis vien savo gerove, bet reikia atkreipti atydą ir į visos organizacijos labą. Tikrai kuopos, kurios remia bendrus mūsų reikalus, pilnai atlieka savo priedermes.

L. Vyčių organizacija leidžia savo laikraštį, kuris aprūpina visų narių reikalus. Laikraštis yra mūsų jėgų šaltinis, mūsų veikimo centras. Jeigu ne "Vytis", mūsų organizacija greitai nupultų žemyn. Bet tokio laikraščio leidimui reikia lėšų,

kurias šiandien semiame iš mūsų mėnesinių mokesčių. Ką mano tokios kuopos, kurios neužsimoka savo mėnesinių? — Jos stačiai slopina visą veikimą, nes organą ima, o pinigų nemoka. Geriau būtų, kad tokios kuopos visai negyvuotų!

Toli gražu to negalima pasakyti apie visas L. Vyčių kuopas. Sausio mėnesio pabaigoje man teko aplankyti keliolika L. Vyčių kuopų Rytinėse valstijose. Čia visos kuopos be jokio skirtumo, maždaug regulieriai, apsimoka savo mokesčius centran. Šiandien, kuomet iškilo taip svarbus reikalas mūsų spaustuvės steigimo, visos čionykštės kuopos rimtai ir smarkiai remia šį reikalą.

Beabejo bus naudinga ir svarbu visiems mūsų organizacijos nariams žinoti, ką veikia šitos kuopos ir koku būdu remia L. Vyčių bendrus reikalus.

Tolymiausioji Rytuose L. Vyčių kuop-

pa yra 19, kuri randasi mieste **Baltimore, Md.** Šios kuopos praeitis buvo labai au dringa. Pačioje gyvenimo pradžioje iški lo nesusipratimai tarp lietuvių atvyku siųjų iš Lietuvos ir tarp čia gimusiųjų. Šis apsirėškimas nėra vienintėlis. Ir dau giau esama kuopų, kur buvo ir yra pana šių atsitikimų. Geriau būtų, kad toki as menys, kurie sukelia panašius nesusipra timus suvis nepriklausytų prie mūsų or ganizacijos; jie atneša daugiau nuostolių negu naudos. Net ir dabar vietiniai Vyčiai mini su neapykanta bei panieka vardus tų asmenų, kurie, prisidengę savo nepa prastu darbštumu, griovė rupestinę dar bą. Dabar vietinė kuopa labai gerai gy vuoja; turi suvirš 90 narių. Dauguma na rių lietuviai-amerikiečiai. Išpradžių buvo daug kėblumo su mėnesinėmis mokesti mis, bet dabar jau įvyko tvarka — visi nariai užsimokėjo. Apie atvelykį žada surengti balių ir išmokėti po vieną dolerį nuo kiekvieno nario spaustuvės įsteigi mui. Reikia su džiaugsmu paminėti, kad vietinis klebonas gerb. kun. J. Lietuvnin kas labai prielankus L. Vyčiams. Jo dė kingumu L. Vyčiai turi 9 didelius erdvius kambarius su įvairiais intaisymais; turi puikų knygyną. Patsai klebonas, remda mas L. Vyčius, davė 50 dolerių spaustu vės reikalams. — Kitas L. Vyčių draugas ir rėmėjas yra gerb. kun. K. Losinskis, vietinis kamendorius. Nors čia gimęs ir augęs, myli Lietuvą ir remia jos reika lus. L. Vyčių spaustuvės įsteigimui davė 25 dolerius. — L. Vyčių vietinė kuopa yra viena turtingiausių ir stipriausių. Veda ma geromis vėžėmis, žada gausius vaisius.

Antra didelė lietuvių kolonija ran dasi **Philadelphijoje, Pa.** Šiame mieste gy vuoja dvi L. Vyčių kuopi, butent 3 ir 23.

3 kuopa savo gyvenimo pradžioje buvo gana stipri, bet vėliaus nežinia del kokių priežausčių pradėjo slinkti žemyn ir pagaliaus suvis išnyko. Pereitais me tais, ačių vietiniam klebonui gerb. kun. Kaulakiui ir M. Šlikui, jinai vėl atgijo, bet jau buvo sunku augštai pakilti. Kiek iš pasikalbėjimų buvo galima spręsti keletas vyčių negražiai elgėsi ir tokiu budu suteršė visų gražų vardą. Štai, L. Vyčiai, mums pavyzdis! Branginkime sa vo vardą. Narius, kurie nesielgia sulyg

mūsų įstatų, valdyba privalo prašalinti iš kuopos. Visgi, neatkreipiant atydos į praeitį, ši kuopa gražiai gyvuoja — na rių turi suvirš 40. Merginų skaičius per viršija vaikus. Vietinė kuopa nutarė tuojaus po Velykų surengti vakarą ir iš mokėti nuo kiekvieno nario po vieną do lerį spaustuvės reikalams. Taipgi gerb. kun. J. Zimblys, vietinis kamendorius, davė 10 dolerių "Vyčio" spaustuvės įs teigimui.

23 kuopa silpniau gyvuoja. Narių kuopoje tėra tiktai 13. Tiesa keletas na rių yra labai prakilnūs, bet savo mažu moje nedaug ką gali nuveikti. Patartina šios kuopos veikėjams prisitraukti dau giau narių — tuomet bus galima ką svarbiaus nuveikti. Ypatingai ši kuopa pasižymėjo savo rupestinumu organiza cijos reikaluose — nutarė netrukus išrin kti iš kiekvieno nario po dolerį spaustu vės reikalams. Dažnai mažutės kuopos savo uolumu perviršija ir dideles kuopas.

Viena didžiausių kuopų šioje apie linkėje yra 29, mieste **Newark, N. J.** Čia tai vietelė, kame randasi prakilnaus jau nimo. Pažinus čionykščių Vyčių dvasią, suvis nesinorėjo man Newarko apleisti. Kuopa gerai gyvuoja — narių 80. Spau stuvės klausimą šiaip sutvarkė: nutarė už kiekvieną narį išmokėti po dolerį. Paskyrė 3 asmenis, kurie turi išrinkti šiuos pinigus iš kitų narių. Vietinis kle bonas gerb. kun. E. Budrevičius ir gi prielankus L. Vyčiams; remdamas mūsų reikalus, davė 25 dolerius spaustuvės įs teigimui. — Susirinkime, kurį turėjome tą vakarą, buvo paduota keletas pratiš kų minčių. Iškiilo daug kėblumų tarp čio nykščių ir iš Lietuvos atvykusių lietuvių. Nutarta šių nesusipratimų visiškai ven gti, neatkreipti atydos į mažesnius tru kumus, kurie ateityje gali atnešti dide lius nepageidaujamus nuostolius. Išreik štas pageidavimas, kad tėvai kartu su vaikais priklausytų prie L. Vyčių orga nizacijos ir lankytųsi ant susirinkimų. Jeigu tėvai nesirupins savo vaikų tautiš ku išauklėjimu, vaikai čia gimę vėliaus suvis neatkreips atydos į mūsų reikalus. — Reikia pažymėti vieną dalyką, kuris praktikoje daug sveria. Čionykščiai Vy čiai surengė keletą paprastų vakarų —

žmonių neužganėdino. Kuomet pastatė scenon ir gerą veikalą—žmonių mažai atsilankė. Atminkime, L. Vyčiai, jeigu norime suruošti vaidinimą, tai imkime jau gerą ir jį pilnai atlikime, o jeigu tikta bent kokį — tai geriau suvis nestatyti.

Netoli nuo Newarko gyvuoja kita L. Vyčių kuopa miestelyj **Harrison, N. J.** 26 dieną sausio Harrisone buvo New York ir New Jersey valstijų apskričio L. Vyčių suvažiavimas. Kaip pasirodė, L. Vyčių kuopos nesnaudžia, tik gaila, kad kai-kurie nariai, inėję į komisijas, neatlieka savo darbo. Dažnai teko išgirsti: “Dirbau, kiek galėjau—tai tiek teturiu pasakyti!” Tuščia kalba! Jeigu būtų dirbė, tai būtų savo užduotį ir atlikę. — Pasirodė, kad dar asema skolos nuo pastutinio Seimo. Skolininkai reikalauja, o pinigų nėra. Nutarta, kad kiekviena kuopa sumestų reikalaujamą sumą skoloms apmokėti. Būtų gera, kad komisijos nariai neužtruktų su savo pereigų išpildymu. Šiame suvažiavime buvo išrinkta nauja valdyba, kurioje dabar randasi asmenys žinomi savo darbštumu visoje L. V. organizacijoje. Beabejo tas prisidės prie Apskr. sveikatos.—Suvažiavime dalyvavo delegatai iš visų apskričio kuopų, kas davė progą plačiai pakalbėti apie “Vyčio” spaustuvės reikalus. Visos kuopos nutarė išmokėti po vieną dolerį nuo kiekvieno nario spaustuvės reikalams; vieni nutarė surengti vakarus, kiti iš narių išrinkti pinigus.

90 kuopa **Harrison, N. J.** turi 35 narius. Pora narių, kaip vėliaus paaiškėjo, buvo priešingi remti spaustuvės reikalus ir delto išstojo iš kuopos. Gaila. Ne delto gaila, kad jie išstojo — mes negalime sustabdyti organizacijos pažangos del poros narių — bet gaila, kad tarp mūsų atsiranda asmenų, kurie neatjaučia reikalų svarbos. — Vietinis klebonas gerb. kun. P. Jakštys “Vyčio” spaustuvei davė 10 dolerių.

52 kuopa **Elizabeth, N. J.** turi tik 10 narių. Kuopa labai prastai gyvuoja, nežinia kas per priežastis. Tokioje kolonijoje reiktų turėti didžiausią kuopą. Nariai, nors mažumoje, nutarė išrinkti

reikalaujamą sumą “Vyčio” spaustuvės reikalams.

61 kuopa **Paterson, N. J.** turi 29 narius. Kuopa, nors jaunutė, bet gerai gyvuoja. Žadėjo netrukus prišiąsti centran pinigus paskirtus spaustuvei.

67 kuopa **Bayonne, N. J.** turi 37 narius. Delegatai atsilankė jau po spaustuvės reikalų apsvartymo. Asmeniškame pasikalbėjime žadėjo pranešti savo mėnesiniame kuopos susirinkime apie Apskričio nutarimus ir prižadėjo remti spaustuvės reikalus.

Bloomfield, N. J. kuopa turi tik 10 narių, bet pasižadėjo spaustuvei duoti net 15 dolerių. Kaip būtų gera, kad visos kuopos šiame reikale sektų Bloomfieldo vyčius!

12 kuopa **New York, N. Y.** turi 39 narius. Pati kuopa gerai gyvuoja. Turi puikų L. Vyčių chorą; dažnai surengia vakarus, pasilinksminimus. Spaustuvės reikalams nutarė išmokėti po vieną dolerį nuo kiekvieno nario kaip ir kitos kuopos; pusę tų pinigų sudės patys nariai, kitą gi pusę paims iš kuopos išdo.

Trys **Brooklyno, N. Y.** kuopos kartu imant turi apie 150 narių. Čia tai žmonės visokiais nepasisekimais nusiskundę. Visokių kėblumų pilna:—vidujinė kuopos suirutė, nes daug narių neužsimokėję; klebonas nesutinka su kuopos nariais; vietiniai inteligentai nedalyvauja jų veikime ir tt. Patys Vyčiai nori dirbti ir dirba, tik tai ne savo organizacijos naudai. Tiesa, Vyčiai neprivalo apsirubežiuoti vien darbu savo naudai, bet kuomet iškyla mūsų savas reikalas — jį reikia remti. Net tapo išreikšta tokių nuomonių, kad mums nereikia nei tos spaustuvės, nei to laikraščio. Tokiems Vyčiams ne vieta mūsų organizacijoje. Vis-gi daugelis Brooklyno delegatų pritarė spaustuvės sumanymui ir pasižadėjo iš savo kuopų surinkti reikalaujamą sumą.

Suvažiavime tapo apsvartyta dar kelias mažesnės vertės reikalų, vieta paskirta ateinančiam suvažiavimui — tuomi viskas ir užsibaigė.

Tą pačią dieną vakare vietinė L. Vyčių kuopa buvo suruošusi vakarą. Viskas gražiai nusisekė, ypatingai pasi-

žymėjo 12-tos kuopos choras. Bet publika, galima sakyti, tai jau biau-riai užsilaikė. Gaila, kad L. Vyčių va-kuose yra tokia tvarka.

Aplamai imant šių visų valstijų L. Vyčių kuopos gerai gyvuoja. Vieno na-riams tetrūksta — praktikos. Gera būti idealistais, bet reikia kartu būti ir prak-tikais. Nesišalinkime nuo darbo, nuo pa-sišventimo. Jeigu mūsų organizacijos ge-rovė iš mūsų to reikalauja, dirbkime uo-

liai. Atminkime, kad mūsų darbas yra pašvęstas Lietuvai, Lietuva-gi Kristui. Dabartinis mūsų svarbiausias reikalas spaustuvės įsteigimas. Pradžią yra puiki; ši darbą remia vyčiai, remia ne vyčiai — remkime ir mes. Jeigu mes dirbsime iš tikros širdies, mūsų darbas atneš gau-sius vaisius, jeigu įvykdinsime savo nu-tarimus spaustuvės reikaluose — netrū-kus turėsime nuosavą spaustuvę.

J. M. Navickas.

J. A. BUČNIS, L. Vyčių organizacijos pirmininkas.

JONAS A. BUČNIS.

(Žiūrėk paveikslą ant 8-to puslapio).

Tėvynės meilė yra tvirtas ryšys, kuris jungia tėvynainių širdis į vieną idejalą. Šis idejals pažadina kiekvieną tėvynainį pasišvesti savo tautos gerovei; pagimdė mūsų veikėjus, tautos galiūnus. Mūsų dainius, guośdamas tėvynainius, darbų našta prislėgtus, sako: — “Ne tas galiūnas, kuriam laimė šypsos, bet tas, kuris pergali visas, kliutis ir pasiekia savo užbrięžo tikslo”. Tas mūsų visų tikslas yra Lietuvos gerovė; jo atsiekimui daugelis mūsų jaunimo, sujungę savo jėgas Lietuvos Vyčių organizacijoje, siekia prie viršminėto idejalo. Kuomet mūsų jaunimas įvairių priešų bei kliučių slopinamas, pradeda nustoti vilties — teatmena, kad “tiktai vargai pagimtytys galiūnus, ugnimi uždegdami krutinę.

Nėra nieko stebėtino, kad ši ugnis — tėvynės meilė dega krutinėje tų, kurie yra gimę ir augę Lietuvoje; jie patyrė Lietuvos malonumą, matė jos grožę. Bet nuostabu yra tai, kad čia Amerikoje gimę ir augę lietuviai gaivina savo širdyje panašius jausmus. Jie niekuomet nematė savo tėvėlių gimtinės — vien tegirdėjo iš matušės pasakojimų bei dainų ir ją pamėgo, pamylėjo tyra tėvynainių meile. Kas dar įstabiau — jie pergalėjo visus šios šalies kenksmingus mums pobudžius ir tapo tikri Lietuvos vaikai.

Tokių prakilnių sielų daugelį galima atrasti L. Vyčių organizacijoje. Patsai organizacijos pirmininkas Jonas A. Bučnis yra vienas tokių, kurie karštai pamylėjo Lietuvą ir pasišventė jos gerovei. Garbė yra mums L. Vyčiams turėti savo tarpe tokių asmenų, kurie pasižymi savo prakilnumu bei darbštumu. Kuomet jįsai yra mūsų organizacijos pirmininku, mums reikia jį arčiau pažinti.

Jonas A. Bučnis gimė ir augo mieste Baltimore, Md. Lietuvos niekuomet nematė. Visas žinias apie tą šalį ingijo iš savo matušės ir iš lietuvių literatūros. Išauklėjimas gi buvo čionykštis. 1915 metuose baigė “Loyola” kolegiją ir įstojo į Maryland valstijos universitetą, kurį užbaigs ateinančiais metais, gaudamas medicinos daktarato laipsnį. Nors dar moksleivis, jau užtektinai pasižymėjo savo darbštumu, kurį patyrė L. Darbininkų Sąjunga, L. K. Moksleivių Sus-mas, bet ypatingai L. Vyčiai. Jįsai su J. Aleksa, dabartiniu L. V. centro raštininku, įsteigė vietinę L. Vyčių kuopą, kuri gražiai gyvuoja ir turi apie 100 narių.

Jonas A. Bučnis yra plačiai žinomas ir svetimtaučių tarpe. Ne kalbant apie keletą svetimtautiškų draugijų, kuriose pastarasis darbuojas, jįsai yra taipgi Maryland universito medicinos studentų bei alumnų draugijos pirmininku.

Beabejo toks inteligentas, mylėdamas savo tautą, daug gali pasidarbuoti jos gerovei. Ypatingai gali nuosekliai tarpininkauti tarp lietuvių bei svetimtaučių. Lietuviai, budami ateiviai ir nemokėdami anglų kalbos, dažnai nukenčia. Lietuvis inteligentas, kuris atjaučia mūsų reikalus, visuomet pagelbės nuskriaustam tautiečiui.

L. Vyčių organizacija pilnai atlieka savo užduotį, suteikdama mums tokius prakilnius tautos veikėjus.

Širvintas.

LIETUVA IR LIETUVIAI.

Lietuva ir lietuviai, — tai du žodžiu neatmezgamame ryšyje. Kaip motina ir kudukis, taip Lietuva ir lietuvis. Kaip motina myli savo kudukį, kuris paaukęs privalo mylėti savo sengalvėlę motušę, taip mes Lietuvos sunai ir dukterys privalome atjausti Tėvynę, kuri mus augino, maitino savo duona ir grože.

Lietuva verkdama lydėjo savo vaikus į svetimą šalį, tarsi žinodama, kad nevienas jų užmirš Ją. Nelaimei, ji nujautė tą. Šiandien net širdį sopa pažvelgus į tuos lietuvius, kurie nenori, gėdijasi prisipažinti lietuviais esą ir tokiu budu išsižada savo Tėvynės Lietuvos. Taigi visų Tėvynės mylėtojų šventa pareiga yra gelbėti tas mūsų tautos palaiakas nuo sunykimo svetimose bangose. Tikrų sunų padėjimas sunkus: čia reikia tempti klystančius brolius iš pražūties tako, čia iš kitos pusės reikia raminti Lietuvą, kuri išplėtus rankas šaukiasi pagalbos savo sunų ir dukterų. Girdžiame griaučių Jos balsą: gelbėkite, nes mirštu!

Ar-gi tas jos šaukimas būtų negirdžiamas; ar leisime savo gimtiniam kraštui pražūti? O ne, niekad! Tenebuna lietuvių tarpe išsigimėlių, kurie pametę paskutinę kibirkštį tautos meilės, leistų palaidoti mirties kapan savo motiną — Tėvynę Lietuvą!

Šešupė.

AMERIKOS LIETUVIŲ VISUOMENEI

Jau keletą kartų Amerikos Lietuvių Taryba yra atsišaukus į visuomenės veikėjus ir šiaip geros valios žmonės, kad rinktų lietuvių parašus po tam tikromis blankomis ant kurių yra atspaudinta reikalavimas Lietuvai pilnos nepriegulmybės.

Tiesa, daug kolonijų išpildė savo pareigas, ir, pasidarbavus tikriems Lietuvos mylėtojams, surinkta daug parašų. Bet dar reikia jų daugiau.

Žinome gerai, kad nesiras nei vieno tikro lietuviu, kuris netrokštų Lietuvai laisvės. Kodel-gi neišreikšti savo troški-

mus? Pasirašydami po parengtų reikalavimų tą atliksite.

Tad tuojaus pareikalaukite blankų, nurodydami, kiek jų reikia. Ant kiekvienos blankos telpa keturesdešimts parašų.

Visos blankos su parašais bus tinkamai sutvarkytos ir, reikalui priėjus, bus atsakančiai sunaudotos išgavimui Lietuvai pilnos liuosybės.

Blankas galima gauti ir pasirašius tuojaus reikia sugrąžinti sekančiu antrašu:

THE LITHUANIAN NATIONAL COUNCIL,

703 Fifteenth St., N. W.

Washington, D. C.

VISUOMENEI PRANEŠIMAS.

Šiuomi laikau už laimę pranešti gerbiamai lietuvių visuomenei, jogei Lietuvių Informacijos Biuras Washingtone tapo perkeltas iš 3613 — 14th gatvės į 703 Fifteenth gatvę.

Kreipiantis reikalais, rišančiaisiais su L. I. Biuru, meldžiu adresuoti:

Lithuanian Information Bureau,

703 Fifteenth St., N. W.,

Washington, D. C.

Su tikra pagarba,

K. Ščesnulevičius,

L. I. B. Sekretorius.

PRAŠNEKĖSYS.

Bridgeportietis: Pas Jus, kumai, daug yra girtuoklių.

Townoflakietis: Gėdinkis, kumai, taip sakyti, — juk pas jus pernai staiga mirtimi net keturi numirė.

Bridgeportietis: Kam čia mirusius kelti iš grabo.

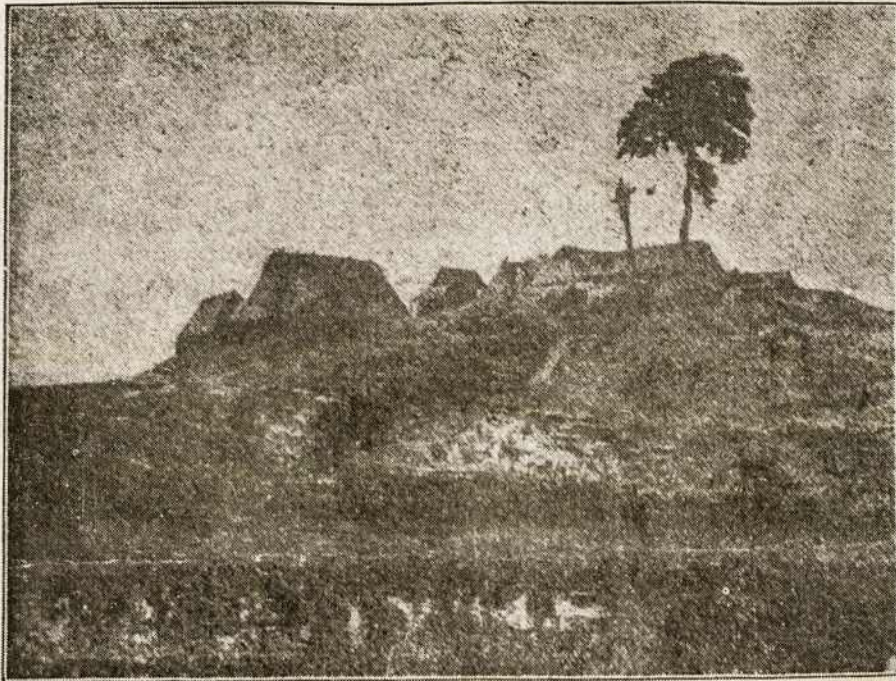

MOKYKLOJE.

Profesorius mokyklon atėjo be upo ir vietoj aiškinti sekantį iš eilės dalyką, pradėjo mokiniams duoti inkyrius klausimus.

— Atsiprašome, pono profesoriaus, šiaandien eina aiškinimas apie žmogaus smegenis!

— Duokite ramybės! Visai ką-kita turiu galvoje — atsakė pedagogas.

DZUKIJOS VAIZDELIS.

Kur laukas, kaip jurė audrų įsiubuota,
Kalvom's klonius dengia, kai-kur viensė-
dijos

Mažai pilką stogą bei Nukryžiovotą
Prie kelio iškelta—ten kraštas Dzukijos..

BALTAPLAUKĖ SENELE.

I.

Vakaras.

Tylus, malonus pavasarėlio vakaras.

Sutemė.

Mėnulis aiškiai šviečia ir ugninių
taškų pilnas dangus.

Medžių lapai sprogsa. Malonus len-
gvutėlis vėjelis dvelkena.

Visą gamtą nakties ramuma apgau-
bus. Visur tylu, ramu, malonu. Visi po
dienos darbų ilsėsi.

Bet kas ten dideliame sode juoduo-
ja?! Ant nupiautos obelės kelmo, kokis
ten susikuprinęs taškas juoduoja ir vir-
pa? Keno iš ten veržiasi gailėsis, gilus at-
dusis? Keno ten lupos be perstojo maldą
kartoja? Keno dvi nuvargusios akys, ne-
mirkčiojant, į vakarų pusę žiūri? Kas
ten?

Pamažėli, tylutyčiai, ant pirštų ga-
lų, prislinkau arčiau sodo, arčiau taško...
Pažinau...

Tai senė — tas juodas taškas.

Septynių dešimtų metų senė ten ant
obelės kelmo sėdi ir vis dusaudama į va-
karų kraštą žiūri.

Tik į vakarų karštą žiūri.

Ko ji taip ten žiūri?

Gal jai gaila ten paskendusios sau-
lutės? O gal ji žiūri vakarų kraštan, kad
ištyrus, delko ten per visą jos gyvenimą
saulutė skęsta ir skęsta ir niekadoms ne-
pakrypsta kiton pusėn? Bet ar-gi senė
delto čia kiaurą naktį rymotų?

Ne. Ji tą žiniją Dievui paliko. Ir tik
vienas Dievas težino, ko tik vakaruose
saulutė skęsta.

Ji kitko delei taip skaudžiai sau viena ten rymo.

Bet ko?

— Ar jis dar gyvas?... Ar jis dar gyvas... mano sunelis? — perskrodė nakties tylą tie senelės žodžiai.

— Ar jis dar gyvas, — toli miške, lyg kas pasityčiodamas, atkartuoja.

* * *

Vėjelis vis dvelkia ir aplink ramų, tylu.

Tylu. Bet toli, toli ten, vakarų pusėj, dangus apniauktas, paraudonavęs ir vis ten į augštą žarijos kyla. Lyg baisi perkunija ten siaučia — žaibuoja. Griauštinis dunda ir dunda. Kas ten yra?

Baltplaukė senelė vis dar ten tebesėdi ir tebežiūri į vakarų kraštą. Žiūri į paraudonavusį dangų.

Iš toli, kaip tik buvo galima užmatyti, ant pliko lauko pasirodė gyvas juodas taškas...

Kas kart jis didėjo ir slinko sodo link. Slinko graitai...

Sodo žabgarai sutraškėjo ir obelių kai-kurios šakos sulingavo. Juoda žmogysta artinosi prie susikuprinusios raukšlėtu veidu senelės.

Baltplaukė persigando. Nutirpo. Ir lyg viltį pametus, atsukė geltoną veidą ton pusėn, kur sodo žabgarai traškėjo ir obelių šakos supėsi.

Tuom kartu priešpriešiais susidurė keturios bailios akys. Dvi figūros nepasijudinamai stovėjo, lyg du liutu butų ant imtynių suėjusiu.

Ilgai ir tyliai tos dvi figuri ten sode stovėjo.

Pasigirdo verksmingas balsas ir dvi figūros sulipo į vieną juodą tašką. Juodas taškas ilgai virpėjo ir veržėsi iš jo gailų, gailų verksmų žodžiai.

Nebuvo galima tų žodžių suprasti ir vienu nuo kitų atskirti. Nes jie buvo skausmo ir džiaugsmo žodžiai. Meilės ir baimės žodžiai...

Ilgai ten taškas juodavo. Ilgai nesuprantami žodžiai skrido.

Tik rytui brėkstant, persiskyrė dvi juodos figūros ir perstojo veržties gailų nesuprantami žodžiai.

Šauni, juoda figura vėl tuom pačiu keliu per laukus nujuodavo ir tolumoj išnyko. Gi antra, sulinkus, vos judanti senelės figura vėl ant obelės kelmo sukniubo ir iš jos krutinės išsiveržė ilgas ir aiškus atdusys:

— Dar jis gyvas!... Mano sunelis dar gyvas... Bet ar ilgai? Ar ilgai?!...

Vituryš ankstyva malda į padangę pasikėlė. Ir gamta iš po nakties miego pradėjo atbusti.

Baltplaukė ant kelmo pasileido ir iš didelio nuovargio saldžiai užmigó...

II.

Gegužė.

Malonus, puikus gegužės mėnuo!

Dangus visur išsiblaivęs, gražus, mėlynas. Saulutės veidas skaistus ir žemelei meilus. Oras jaunų lapelių kvapo pritekėjęs. Zifiru dvelkia.

Bet miškas tik užia, vaitoja. Tai suvytusios storos šakos, tai kai-kur storas medis žemėn parpuola.

Miškas verkia ir griūva. Duobių pilnas...

Sudarkytas...

Nei gegutė jame kukuoja, nei balandis su tėtirvinu burkuoja, nei paukščiai — paukšteliai čiulba. Tik nyku, nyku. Medis paskui medį žemėn virsta. Storos šakos krinta...

Baugu...

Miškas vaitoja.

Ko tie varnai, po laukus ir miške taip krankia? Ko jie taip linksmūs?...

* * *

Oras paraku dvelkia. Dangus apsi-
niaukęs. Tik varnai knarkia ir vilkai liuksėdami staugia.

Ant laukų duobės, ilgiausi grioviai...

Nyku, nyku, nyku...

Pagiryje, prie supilto kapo, senelė susikuprinus sėdi. Lupos jos kruta ir kruta. Kai-kada ji balsu pravirksta, kai-kada balsiai maldą kalba, o kai-kada tyliai, pamažėliai kaž-ką sau viena šnabžčia.

Jau senai ji ten — prie to supilto kapelio sėdi.

Užvakar sėdėjo, vakar sėdėjo ir šiandien sėdžia.

Ir ko ji ten sėdžia?

Juodai, puikiai apsirėdęs ponas pagiriu keliavo. Dairėsi. Ir į rytus, ir į pietus ir augštin į dangų galvą mėtė. Gal kai-ko jieškojo.

Senelė, išvydus praeivi, pradėjo ranka moti ir šaukti jį.

Praeivis šaltu juoku nusišipsojo ir prisiartino prie susikuprinusios balplaukės.

Ant senės veido didelės ašaros ištreško, bet veidas kur-kas linksmesnis pasirodė.

— Ko tu čia sėdi?! Eik namo! — piktai sumurmėjo prisiartinęs ponas.

— Ko aš sėdžiu? Aš sėdžiu... ir niekas negali užginti sėdėti... čia mano visa viltis ir širdis pakasta, tad ir aš čia sėdžiu ir sėdėsiu, iki...—kalbėjo verkdamą senelė.

— Tavo sunus čia miėga? — kiek persimainęs užklausė puikiai apsirėdęs žmogus.

— Ant to lauko mano sunus žuvo ir jis yra čia palaidotas. Daugiau jau jis nebesikels ir nieko, nieko man nebekalbės... Daugiau jau aš jo nebematysiu... Bet, augštas pone, pasakyk man, delko čia ant to lauko mano jaunas, niekuoim nekaltas, sunus turėjo pražūti?... Pasakyk, delko jis, tik pražydes, turėjo čia numirti? Pasakyk, delko? Delko?...

— Už tėvynę, už savo gimtos šalies garbę tavo sunus čia turėjo numirti, kaip ir kitų jaunų milijonai miršta,—atsakė ponas.

Senelė suvytysiu delnu užsidengė akis ir valandėlę buvo tyła.

Juodai apsirėdęs žmogus spardė dar šlapią, tik paviršiu apdžiuvusią, žemę.

— Sakai už Tėvynę, — pakėlęs galvą tęsė senelė, — bet už **keno** tėvynę mano sunus turėjo numirti?

— Už savo, už rusų.

— Mano sunus buvo lietuvis.

— Tai už Lietuvą jis mirė.

— Bet ar Lietuva tą karę iškėlė? Ar Lietuva nuo manes paskutinį sunų išplėšė? Ar Lietuva norėjo, kad jos margilaukai taptų suminti, išduobėti? Ar Lietuva norėjo, kad jos ramūs gyventojai be pastogės, kur nors Rusijos tyruose, būtų mirę? Ar Lietuva norėjo, kad jos padangėj gaisrai liepsnotų, kad jos žali

miškai sunaikinti būtų? Ar viso to Lietuva norėjo? Kur teisybė, meilė, brolybė? Kur demokratija? Pasakyk, augštas pone...

Juodai apsilvilkęs žmogus nieko daugiau nesakė. Dairydamasis, nuėjo tolyn.

Senelė ir dar bent dešimt praeivių to paties užklausė, bet nieks nieko ant to neatsakė.

Ir dar vis ten senelė tebesėdžia ir ką tik išvysta, tuojau užklausia:

— Pasakyk, geras praeivi, už ką mano sunus ant to plataus lauko turėjo numirti? Už ką?

Bet nieks jai neatsako.

Ir siubuojančio berželio, ir skrendančio paukštelio ji klausia. Ir kas tik pō jos akių pasipainioja, ji vis užklausia:

— Už ką mano brangus sunus mirė?

— Už ką?...

Tulehs.

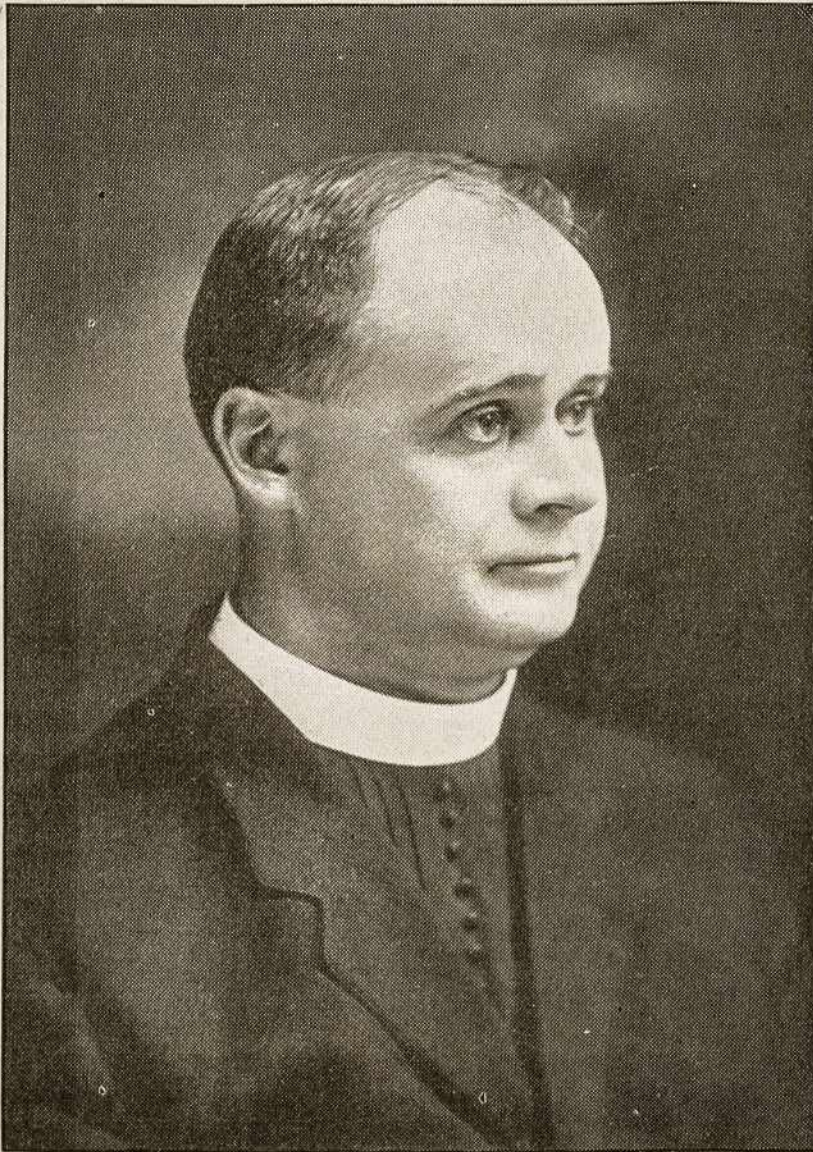
—:— ARAS. —:—

O, margsparni are didi,
Ko tu kili į dausas,
Gal nubodo vargai dėmės,
Ar lakiot nori liuosas?
Gal tu saulę pamylėjai,
Ar žibutes dausose;
Gal vilyčia tave kirto
Bekovojant kalnuose?
Nei vilyčia mane kirto,
Nei pabugau aš kovos,
Nei vargai man žemės krinta,
Nei aš jieškau paguodos. —
Aš tik saulę pamylėjau,
Ir spinksojimą žvaigždžių,
Dar mažutis prižadėjau,
Kada buvau be sparnų:
Nenutuapt ant žemės purvo,
Nei jos verkimo girdėt,
Tik erdvėj ant plačių sparnų
Saulę prieš save turėt...

Piramidų Sargas.

Chicago,

12—10—17.

KUN. J. K. URBANAVIČIUS,

Ižymiausias Amerikos lietuvių poetas. ("Vytis" tilpo sekančios jo eilės: "Lietuvos Vytis", "Jaunimui" ir "Vyčių Obalsis"). Pasirašo J. K., kitur Jonas Kmitas ir t. p.

NELAUK, NESILEIS ŽVAIGŽDĖ.

Piliakalnis.

Girios, nepereinamos, šventosios girios aplink.

Jose gyveno jaunas karalaitis. Kas mielą vakarėlį ateidavo jis ant to piliakalnio rymoti. Išsiilgusiom akim pažiūrėti, pasigėrėti žvaigždutėmis; meilės trokštančią širdį raminti.

Pamylo be galo, be krašto vienas dausų žibutė. Pynė jis jai gražių-gražiausių savo vaidentuvės žiedų vainiką. Dainavo jai aukso dainą: apie meilę, širdies dainelę. Nuliudimą, sielos lukėsį apsakydavo, kad tik ją paviliojus, kad tik jos mylimuoju tapus... Toji-gi žiba, virpa augštybėse, džioviną jo širdį ir nei ma-

nyti nemano nusileisti, pratarti ilgai laukto žodelio "myliu"...

Išseko jo mintys. Pritruko iškalbingų, gražiųjų žodelių. Svajonės žiedai nuvyto. Krutinė lukėstu pritvino. Nevidonė gailėstis surėmė aštriomis alkunėmis meilės trokštančią širdį jauno karalaičio.

Pravirko... Riedi gailios, it gintaras, tyros ašarėlės per jaunyste žydintį veidą... Grimsta begalinis nusiminimas... Ilgai griaudinosi, ilgai ripavo, tužmelį kentė, ligi jo balsas pasiekė giliai kalno urve gyvenusio žinio, pilies sargo, baltplaukio senutėlio ausį. Išgirdęs, skubinosi eiti nelaimingą jaunikaitį patarimais suraminti. Priėjęs paklausė: "Kokia priežastis tavo griaudumui, karalaiti?"

— Pamylau šią skaidriąją dangaus žvaigždutę. Atidaviau jai švelniausius savo sielos jausmus. O ji!... Jinai atmėta mano meilės auką, neišklausė mano mel-

dimo, nenusileido prie manes... Užtad ir verkiu... Negaliu be meilės gyventi, turėsiu mirti...

— Taip, jaunas karalaiti, be meilės turėsi mirti! Nes širdis plastunėlė yra varoma jos jėgomis. O be širdies kas gali gyventi, valdone!?

— Nesupratai manes, baltgalvi tėveli. Jaučiu meilę ir turiu širdį, bet aš ilgiuos jos — tos skaistutės meilės. Ir jei ji nenusileis po mano kojų, neišlaikysiu sunkaus lukėsėlio!

— Reikalauji to, karalaiti, kas negalima. Niekuomet tas nesileis ant žemės, kurio vieta augštybėje! Nesileis nei mirguolėlė žvaigždėlė! Jei esi pamylęs dangaus akele, kilk prie jos minties sparnais lengvunėliais, šaltais dausų keliais. Nelauk nupuolant žvaigždės žemėn po tavo kojomi!!!

Piramidų Sargas.

Dėdės Laiškai.

(Parašė kunigas savo seserėnui).
Sulietuvino BENDRUTIS.

VI. DRAUGAI.

Jeigu bučiau šventas, bijočiau saldieužuvavimo labiau negu ko kito; bet, kadangi nesu šventas, todėl privalau dar labiau bijoti.

Joks draugavimasis nuodėmės smugio neišlaikys.

Su draugais, mažiausia, nors taip pasielgk, kaip su svečiais.

Mielas Jonuti:—

Mažas yra skaitlius draugų aplamai, dar mažesnis išmintingų draugų; o kvaili draugai, tai kartais yra blogesni ir už priešus. Nužemintai meldžiu: nuo kvailių draugų išgelbėk mane, Viešpatie! Berods toksai nuosprendis skamba kiek priešingai artimo meilės principams. Bet, nelaimi, esu persitikrinęs, kad tuli jų yra kvaili. Gi visų-kvailiausias draugas tai yra tas, kuris mano, jog jisai privalo vi-

sada girti bei augštinti savo draugą, idant taip besielgiant išpildžius draugiškumo priedermes. Tiktai pasiklausyk, ką jis apie tave kalba, o manysi pusdieviu beėšas. Bet kiti taip nemanys, todėl, kad jis perdeda savo dalyką. Jis tiksliai intraukia tavo vardą kiekvienan pasikalbėjiman, kad pačiam pasišildžius saulėkaitroje tavo menamos didybės, nes iš dešimties atsitikimų—devyniuose jisai mano, kad taip besielgdamas gaus ir jis nors mažytį kaušėlį garbės. Jis nėra tavo draugas: jis yra vien saumyls. Tu esi tąsyk vien tik tai medega tųjų laiptų, kuriais jis mėgina kopti ant savo garbės sosto.

Kartais tečiau pasitaiko atrasti draugą be savymeilės. Jis anaipol netrokšta žengti pirmyn tavo kaštais. Jis vien pilnas entuzijazmo link tavęs. Jis vien tik tai įsivaizdina atradęs tavyje tokius augštus gabumus bei nepaprastus veiklumus, kurių niekas kitas neužtėmijo ir neatjautė. Save įsivaizdina vien tik tai nusižeminu-

siu taves gerbėju bei atjautėju; bet-gi, nors jis to ir nežino, tečiau aukoja smilkylo kvapą savo gudrybės dievaičiui. Juo mažiaus jis apie tai žino, juo sunkiau tau jojo išvengti, nes jisai nepatėmija tavo ydų, o tiktai dorybes. Toksai draugas yra tau kenksmingas, nes jisai saldliežuvauja. Gi saldliežuvavimas visada yra kenksmingas. Jeigu bučiau šventas, bijočiau saldliežuvavimo labiau negu ko kito; bet, kadangi nesu šventas, todėl privalau dar labiau jo bijoti. Saldliežuvavimas priduoda stiprybės tavo priešui, nes jis priverčia tave pasitenkinti savimi. Jis padidina tavo išsikėlimą, kas ypač yra labai blėdingu daiktu. Jis užmuša tavyje nusižeminimą, kuris yra tavo tvirtybe. Nors tai ir nėra reikalo tokio draugo vengti visada, tečiau reikia jį gerai iširti ir visada protingai su juomi pasielgti. Niekad nedaleisk jam saldliežuvauti. Gali kalbėti su juomi širdis į širdį, bet visada laikykis tiesos kelio. Pažinau du labai susidraugavusiu asmeniu, kuriuodu todėl vadindavau Damon'as ir Pythias. Pythias, rodoš, nebežinodavo, kaip begerbti Damon'ą. Kartą sutinku juodu abudu. Damon'as visiškai buvo nusigėręs. Kadangi buvo mano parapijonu, jaučiau prie dermę perspėti juodu. Taigi pasišaukiau Damon'ą į šalį ir pradėjau jam išmėtinėti: "Ištikrųjų, Damon'ai, aš nesu dar pastebėjęs taves tokiam pažeminančiame padėjime, kaip dabar"... Jis davė man gana išmintingą atsakymą: "Taip," sako, "aš esu begėdiškai nusigėręs ir aš pats tą gerai žinau ir tuomi didžiuojuosi. Lai šis kvailys, mano draugas, persitikirina ir žino, kad aš esu vien tik paprasta žmogiška esybė." Man išrodė, kad Damon'as tiksliai taip tiktai nudavė girtu esąs, o ištikrųjų jisai nebuvo nusigėrusiu.

Tikras draugas, mielas Jonuti, yra tai tas asmuo, kuris viską apie tave žino ir nieko nepaisydamas tave myli. Draugiškumas rymo kiltiširdystėje bei lygybėje. Draugiškumas paprastai negyvuos ten, kur randasi žymi stoka asmeniškios "lygybės." Tasai asmuo, kuris žino tavo adas, o tečiau pasilieka tavo draugu, kaip buvęs, jis neatkreipia domos į daugelį trukumų. Todėl jisai yra kiltas; jis tuomi pačiu žvilgsniu nusileidžia ir prisipažįsta, kad ir jis turi savąsias ydas.

Neslėpk savo ydų nuo tavo tikro draugo. Kada su juomi kalbi, nesididžiuok, nesigirk. Verčiau sumažink savuosius nuopelnus. Vis-gi nėra protingu daiktu per daug didelis savės apkaltinimas. Lai tavo draugas žino, jog nesi liuosas nuo klaidų. Toksai pasielgimas, toksai bešališkas atvirumas bei nuoširdumas dar geriaus sustiprins draugiškumo ryšį. Tasai, kuris visada mušasi į krutinę save kaltindamas, yra pavojingas žmogus, todėl, kad jis nėra atviras. Žinome jogei ir muitininkas, paminėtas Šventame Rašte, mušėsi į krutinę, išpažindamas savąsias nuodėmes tiktai bažnyčioje. Jeigu jisai būtų išėjęs laukan ir viešai apsiskelbęs, pasigarsinęs, jis būtų buvęs tokiu pat niekšu, kaip ir išdidęs parizėjus. Tiesa, gali išpažinti savo klaidas "draugiškumo bažnyčioje," bet atsimink, jog nuolatinis savės žeminimas yra garbės jieškojimas. Lygus maž-daug laipsnis moksle bei išauklėjime, lygybė gyvenimo tikslų bei idealų žvilgsnyje yra tai pamatas ant kurio išbudavotas draugiškumas pasiliks ilgai tveriančiu.

Gerai įsitėmyk, mielas Jonuti, kad tikras draugiškumas nereikalauja to, kas yra bloga. Joks draugiškumas nuodėmės smugio neišlaikys. Toks draugas, kuris vardan draugiškumo paviliotų tave prie nepadoraus pasielgimo, žinok, jis yra niekšas ir jo draugiškumas nėra tikras, o tiktai nuduotas. Jeigu koksai draugas mėgintų inkalbėti, jį iš priežasties nelaimingo jojo padėjimo tavo draugiškumas turi būti iširtas teisybės paaukavimu jojo labui, tuojaus pamesk draugavęs su juomi. Jeigu jis yra tikras tavo draugas, jis pastebės tavo vyriškumą, tvirtą budą ir niekad daugiau nemėgins taves gundinti. Jis velyk turėtų gyvasties nustoti, negu prašyti tavęs daryti tą, kas yra bloga.

Niekad nejieškok draugų, nes jieškodamas labai retai kada juos rasi. Per daug jų pageidaudamas gali per neat-sargumą nusipirkti sau kokią lupatą vietoje gero drabužio. Geriaus palukėk, kol jie patys neprašyti pasirodys tavo gyvenimo scenoje; ir tąsyk pirmiau gerai ap-svarstyk, ar turėsi kokią naudą su jais susidraugavęs. Patirk visų-pirma, ar asmuo, su kuriuo manai susidraugauti, nėra saumylis; taip-pat gerai persitikirink, kad

ir tu butumei liuosas nuo tos ydos; juk busi lygus bendras draugavime su juoju. Niekad negali tikėtis apturėti nuo draugo to, ko tu jam nepajėgi suteikti. Studijuok kiekvieną draugą taip lygiai, kaip kad jis būtų tavo priešu.

Jeigu jis turi kokias ydas — o, be abejonės, jas turi—tąsyk draugišku budu atkreipk jo dėmesį į panašias tavo ydas. Šis tuojaus supras, kame dalykas ir stengsis jų išvengti. Pasiremink ant jojo savo varguose bei gyvenimo sunkenybėse; betgi neuždėk visos tavo sunkenybių naštos ant jojo pečių. Nėsa lengvas pasiremimas ant jojo padarys jį laimingu, kad tu maldauji jojo draugiškos pagalbos

savo varguose; o uždėjimas tavo sunkios nelaimių naštos ant jojo pečių, kurią tu pats privalai nešti, parodys tavo samnylystę. Mažiausia, nors taip pasielgk su savo draugais, kaip su svečiais bei ateiviais. Be abejonės, jie turi teisės daugiaus nuo tavės tikėtis, negu prasti svečiai. Niekad nereikalauk nuo savo draugo tokio dalyko, kurio tu nenorėtumei, kad tavo draugas reikalautų nuo tavės. Taip elgdamasis, ingysi draugus, kurių tikras draugiškumas bei vidujinė simpatija bus tau džiaugsmo bei suraminimo upeliu; jis pasaldins karčias tavo gyvenimo valandas; jis padės tau išverti gerame iki galo.

(Bus daugiau).

CENTRO IŽDININKĖS 3 MĖNESIŲ ATSKAITA.

(Nuo gruodžio 1 d. 1917 m. iki kovo 1, 1918).
INPLAUKOS:

Už organą	\$813.49
Cent. Lėšų	138.35
Už konstitucijas	13.29
Už ženklelius	19.50
Aukų įsteigimui spaustuvės	218.85
Paskolų įsteigimui spaustuvės	100.00
Už fin. knygas	12.25

Viso .....

IŠLAIDOS:

Redakcijos ir Adm. išlaidos už lapkr.	\$116.25
Redak. ir Adm. išlaidos už gruodį ..	\$108.20
Atspauzdinimas "Vyčio" No. 19 (40)	
ir viniētės	105.84
Atspauzd. "V." No. 20 (41) ir viniētė	146.31
" " "V." No. 1 (42)	97.86
Redak. ir Adm. išlaidos už sausį, 1918	115.55
Atspauzd. "V." No. 2 (43) ir viniētės	100.86

Viso organo išlaidų	790.67
Cent. Raštinės išlaidos: aplikacijos,	
krasos ženkleliai ir konvertai	11.34

Viso išlaidų .....

Inplaukų	\$1,315.73
Išlaidų	802.01

Balansas .....

Gruodžio 1 d. 1917 m. buvo .....

Viso labo Centro Ižde yra .....

A. E. Petrauskaitė,
Centro Iždininkė.

"VYČIO" SPAUSTUVĖS RĖMĖJAI.

Worcester, Mass. Gruodžio 23 d., 1917 m., L. Vyčių 26-ta kuopa savo name turėjo surengus programą iš kalbų ir dainų. Dalyvavo didelis skaičius narių. Tarp kalbų — tai žymiausia buvo vietinio klubono kun. J. J. Jakaičio, kuria jis padarė nemažą sužadimą Vyčių nariuose. Priminus "Vyčio" spaustuvės reikalą, nariai atsiliėpė užuojauta ir parama.

Aukojo šie:

Kun. J. J. Jakaitis, V. Stankus, Kat. Spaudos Sąvaitės Komisija — po \$10.00.

Po 5.00: Kun. J. Ceplikas, J. Sidaravičius, A. Z. Visminas J. Svirskas.

Po 1.00: S. Kulis, P. Katauskas, P. Ribokas, A. Palubeckis, P. Merickis, J. Marcinkevičius, Vl. Čekanauskas, Pr. Jakaitis, M. Gloveckas (ne Vytis); M. Čiūkaitė — 50c.; V. Kušlevičius ir V. Jaremičius po 25c.

Viso .....

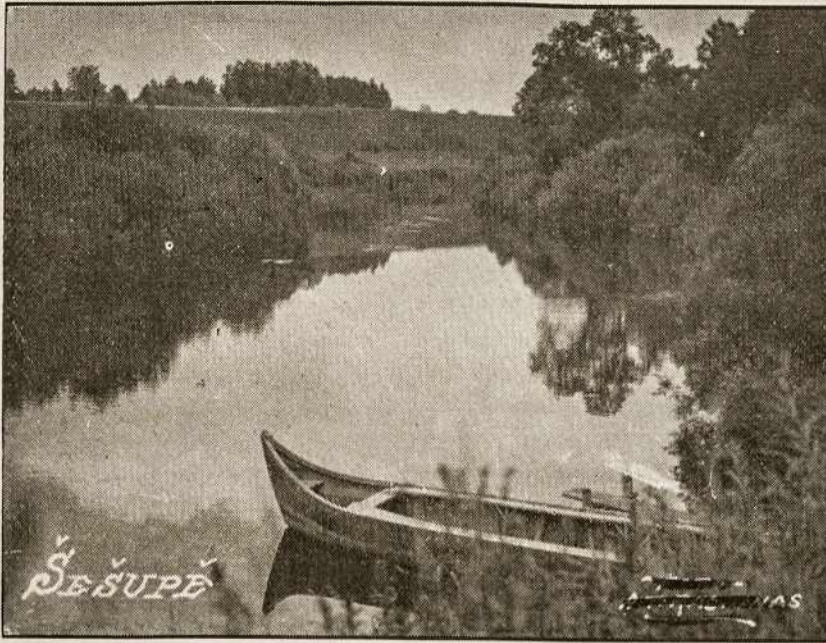
Už aukas visiems nuoširdžiai ačiū!

P. Zataveckas.

L. Vyčių 9-ta kuopa W. Pittsburgh. Pa. "Vyčio" spaustuvės reikalams prisuntė \$10.00 auką.

Bravo, 9-ta kuopa! Norint jį yra visai jaunutė, bet paklausė organizacijos balso ir prisidėjo auka. Šios kuopos pasielgimas turėtų paskatinti visas kitas kuopas, kurios jau senai gyvuoja, o dar prisidėjo aukomis.

J. Aleksa, Centro Raštin.

ŠEŠUPĖ.

*Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka,
Ten mūsų Tėvynė, graži Lietuva;
Ten broliai artojai lietuviškai šneka,
Ten skamba po kaimus Birutės daina.*

MES GALIME APSIŠVIESTI.

Kiekvienam mamyse yra tam tikra kiekybė gabumų, intelektualių dovanų; tam visam tiktai apsišvietimas gali duoti gyvybę ir veiklumą; kitaip-gi visa tai turėtų pasilikti apmirę, negyva, arba apsi-reikštų žaibais, retkarčiais, netobulai.

Apšvieta yra tai dvasios duona. Kaip fiziškoji ir organiškoji gyvybė negali augti ir plėtoties be maisto, taip moralė ir intelektualė gyvybė reikalauja išlaukinių intakų visiškam savo išsiplėtojimui ir apsi-reiškimui. Žmonija lyg ir žmogus, kuris gyvena neaprubežiuotą laiką ir kuris visados mokinas.

Dievas, užbrieždamas žmonijos pažangos plėną ir indiegdamas į žmogaus širdį pažangos instinktą, suteikė žmogaus prigimimui gabumus ir spėką visam tam atsiiekti. Individualis žmogus, laisvas ir atakomasai sutvėrimas, gali tinkamai arba netinkamai tai panaudoti, — priguli nuo to, ar jis laikosi pareigos tako, ar ak-lai pasiduoda egoizmo gundinimams.

K. K. Mečionis.

CAMP GORDON, ATLANTA, GA.

Vasario 13 d., 1918 m.

“Vyčiui”,
Chicagoje.

Gerbiamieji: —

Suv. Valst. Liet. Kareivių Draugija, vasario 17 d. 1918 m. laikytame susirinkime išnešė didelį dėkingumą “Vyčiui”, už siuntinį gerbiamo laikraščio lietuviams kareiviams. Mums labai linksmas, kad mūsų broliai labai jausmingai atsiliepia link tarnaujančių karuomenėje. Ypatingai Vyčiai, nesigailėdami savo lėšų ir darbo prisiunčia savo laikraščio didelį pundą. Mes susiėję pasidaliname po vieną egzempliorių ir labai pasitenkiname.

Su augšta pagarba,
Varde S. V. L. K. Dr-jos,
J. J. Jokubaitis.

KAS JAUNIMO VEIKIAMA

CHICAGO, ILL.

Iš Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimo.

L. V. Chicagos Apskričio Valdyba, atsižvelgdama į kai-kurių reikalų svarbą ir skubotumą, vasario 24 d. sušaukė extra Apskričio susirinkimą.

Į šią greitomis šauktą susirinkimą visgi atvyko daug kuopų ingaliotinių. Viso apie 50.

Pirmiausia svarstyta "Rutvilės" reikalai. Delei aplinkybių užmanymas "Rutvilė", pastatyti Chicago Theatre gavėnės laiku, neįvykdomas. Nutarta tą veiklą statyti po Velykų bile kurioje patogioje vietoje. "Rutvilės" perstatymo pelnas eis Apskričio naudai.

"Vyčio" spaustuvės reikale išnešta pageidavimas, kad kiekviena kuopa paremtų sumanymą — apsidėti dolerio mokesčių nuo kiekvieno nario spaustuvės naudai. Kokiais budais sudaryti pageidaujama suma dolerių, palikta kuopų valiai. Jei turi pasiturinčius išdus, teikia iš jų, jei duosnūs nariai — tesudedu, arba tesurengia tuo tikslu vakarus arba kitas pramogas. Svarbu tik, kad sumanymas būtų paremtas darbu.

Svarstoma lietuvių kareivių reikalai. Iš daug kalbų paaikškėjo, kad visiems rupi lietuvių kareivių dvasinis stovis. Apskričio susirinkimas pripažino reikalingu kokiais tik galima budais palaikyti lietuvių kareivius ryšiuose su lietuvių visuomene, kad jie nenutautėtų, nenuvėsintų tautiškų jausmų, neužsimirštų lietuviams esą, kam svarbiausia jie priklauso ir kam privalo ateityje pasitarnauti. Rasi, Lietuvai prisieis ne vien meldimais sau laisvės jieškoti, bet, rasi, savo teises reiks ginti ir kitokiais budais. Čia lietuviams kareiviams, jei jie bus nenutautę, bus tautos garantija ir apgyvenėjai jos teisių. Apskričio susirinkimas kareivių reikalų rupinimui išrinko dviejų asmenų komisiją: Al. M. Račkų ir M. Zujų.

Prisiminus Lietuvos Laisvės Savaitę, atsižvelgiant į trumpą laiką, buvo išnešta vienpageidavimas, kad kiekvienas susipratęs tėvynainis toje Savaitėje Lietuvos naudai padarytų tiek, kiek jo pajėgos leidžia.

Svarstoma Visuotino Am. L. Politiškojo Seimo ir delegato klausimas. Delegatas pereitą susirinkimą buvo išrinktas ir jo kelionei lėšų buvo sudėta apie 38 dol. Bet Apskritis tik kuopų ryšys, jis nieko neatstovauja. Todėl savo vardu neturi teisės nei atstovo teisoutingaliojimu siųsti. Visgi nutarta atstovą siųsti, indavus kuopų ingaliojimus. Susirinkimas taip-pat priėmė rezoliucijas Seimui.

Svarstoma Vyčių ir kitų organizacijų bendras Kongresas. Susirinkimas, išsireiškus

daugeliui nuomonių, kone vienbalsiai nutarė nesidėti prie minimo bendrojo Kongreso. Vyčių Seimas, susirinkimo upu ir noru, turi būti Clevelande, kur V-sis Seimas nutarė.

Svarstoma Chicagos Darbininkų Tarybos ir "Naujienų" pasielgimai. Minėta Taryba ir "Naujienos" ėmė statyti lietuvių katalikų visuomenę netikroje, neištikimaj šviesoj šios šalies žmonių akyse, parodydami buk katalikų visuomenė savo vadų-atstovų lupėmis simpatizuoja vokiečiams. Kadangi toks mūsų taip vadinamų socialistų (Chicagos Darb. Taryba ir "Naujienos" yra socialistų) darbas yra katalikų šmeižimas savo ir svetintaučių spaudoje, *nes katalikai visuomet ir visur aiškiai, tiesiai ir griežtai stovi tik už tuotos visišką neprigulmybę*, kadangi nuolat ir visai savo veidą tampo tik socialistų elementas, kuris tai vokiečiams, tai rusams vergais pasiduoda; kadangi lietuviai katalikai nuopat pradžios stojimo Suv. Valstijų karėn rėmė šios šalies valdžią aiškiai ir tiesiai, o tik mūsų t. v. socialistai savo pasielgimu lietuvių ištikimybę drumstė ir jų vardą žemino,— tai į visa tai atsižvelgiant, Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimas nutarė visais budais stengties, kad visi negerumai, padaryti ištivirkusių lietuvių socialistų lietuvių tau-tai, visi jų veidmainingi persistatymai būtų išvilkti tikroje spalvoje kaip lietuvių taip ir svetintaučių spaudoje. Iš viso ko matėsi, ka lietuvių jaunimas yra pasirizęs spausti, gaisinti tą vėžį, kuris pradėjo graužti tautos kuną. Kovojimui su socialistų nedoromis pastangomis išrinkta komisija, kuri Vyčių vardu kvies ir kitas organizacijas bei draugijas užėiti kelią tam mūsų išsigimėlių veikimui. Jie — socialistai, jie — kosmopolitai, tai lai savo idealais tesirupina. Tautybė jiems svetima, le jos veidmainingai neatstovauja.

Eilėje smulkesnių klausimų, buvo nutarta, kad atstovai Apskričio susirinkimuosna turėtų kuopų valdybų tvarkoje pristatytus ingaliojimų paliudijimus.

Delegatas.

WILKES BARRE, PA.

Lietuvos Vyčių Apskritys vasario 24 d. Šv. Trejybės parapijos svetainėje laikė paskaitas. Susirinko tik Vyčiai. Kalbėjo kun. J. Šupšinskas ir kun. J. Miliauskas — apie galybę katalikiškos spaudos, reikalingumą ją remti — skaityti ir platinti.

Paskaitas prelegentai atliko labai gerai, su pritaikintais prirodymais. Visiems patiko.

Po paskatų įvyko Vyčių Apskričio nepaprastas susirinkimas. Nutarta įsteigti "Vy-

čio" spaustuvės fondą. Fondas susidės iš aukų, paskolų ir kiekviena kuopa turi parengti tuo tikslu vakarėlį ir visą pelną aukoti į fondą. Taip-pat vieną didelį vakarą tuo tikslu parengs visas Apskritis. Išrinkta du kasos globėju, o kasin. kun. J. Miliauskas. Ligi ateinančiam L. Vyčių Seimui manoma sudaryti \$2000.00.

D—us.

NEWARK, N. J.

Šis-tas iš veikimo.

L. Vyčių 29 kuopoje veikimas juda, kru-ta. Jaunimo yra gražaus, tik, gaila, nėra gerų vedėjų, kas nurodytų platesnį ir geresnį veikimą. Tie patys senieji vadovai, kurie galėtų geriausiai sutvarkyti jaunimą, kad veikimas augtų, kaip ant mielių, bet, Dievas žino, kaip dirba, ir už ką dirba. Tai už tai ligšiol Newark'e ir yra smulkus veikimas, nes be inžinierių neišdrįstama pradėti darbo, nors būtų ir daugiausia tinkamų darbininkų.

Pasibaigus senam metui, prasidėjus naujam, jaunimas užsibriežė daug darbo. Jeigu Dėdė Samas neišblaškys jų veikimą, tai, rodes, šiais metais daug nuveiksime. Geri ženklai ir pat metų pradžios pasirodė. Geg. 25 dienoje rengiama indomiausias ir gražiausias pasilinksminimo vakaras, kokio nebuvo visoj New Jersey's valstijoje. Taip-gi rengiame gražią gegužinę, kokios dar nėra buvę Newark'e. Jau iš kalno pradėdama rengties prie išpildymo programo. Mokomasi gražus istoriškas veikalas, vardu "Išgriovimas Kauno Pilies". Aktoriai energiška mokinasi. Visiems bus svarbu toks gražus veikalas pamatyti. Dieną nurodysime vėliau.

Vyčių išleistuvės karuomenė.

Vasario 23 d. L. Vyčių 29-ta kuopa surengė išleistuves savo dviem gerbiamiems nariams, kurie turėjo stoti Dėdei Samui tarnauti: Adomas Aidukaitis, jaunas vaikas, Amerikoj gimęs ir augęs, tiesiog vertas pagarbos, kad buvo tikras lietuvis. Nors didžiausiamė buryje amerikonių jis nesisarmatino lietuviškai kalbėti, kaip kiti čia gimę daro — bijo lietuviškai žodį ištarti, kad nepavadintų "polaku"; antrą išlydėjome Juozapą Sigelą, taip-gi jauną vyruką ir labai darbštų. Išbuves apie dešimt metų Amerikoje, pusėtinai apsipratęs su politika ir literatūra, paskutiniaisiais laikais buvo pradėjęs įžymiai dirbti Vyčių kuopoje, kaip ant nelaimės, tapo pašauktas į karuomenę. Linkime gerbiamiems naujokams geriausios kloties ir pasisekimo kiekvienoje vietoje, kad butumet laimingi, sugrįžtumet sveiki ir linksmi atgal į mūsų kuopą. Mes tamstom parengsime ne tokį vakarėlį sutiktuvėm, kaip dabar turėjome išleistuvėm.

Geriausias draugas.

LEWISTON, ME.

Šiame miestelyje tarpe kitų draugijų randasi ir L. Vyčių II-ra kuopa, kuri jau nuo senai yra pasižymėjusi savo veikimu ir yra viena veikliausių tarpe Lewiston'o draugijų. Tik nevisuomet pasigarsina apie savo veikimą. Šią žiemą jau tapo surengta keletas vakarų su puikiais programais. Vieną vakarą surengė organo "Vyčio" naudai, nuo kurio liko pelno 27.00 dol. Taip-gi surengė ir prakalbas K. Pakštui, kuriose surinkta apie 100 dol. ir sudaryta Tautos Fondo skyrius.

Vasario 9 d. viršminėtoji kuopa parengė vakarą, statė 6-šių aktų komediją "Grafas kaimiečio bernu". Išėjo labai puikiai ir visi aktoriai savo roles atliko gabiai. Laike pertraukų E. Ašmiegaitė jausmingai padeklema-vo keletą eilių. Po lošimui padainuota keletas dainų, tarpe kurių ir Lietuvos himnas. Publi-kos buvo pilnutėlė svetainė, todėl ir pelno tikimasi turėti.

Tik ko dar truko ši vakarą, tai Vyčių himno, kurio kažin kodėl šįmet nebedainuo-jama, nors visi dainininkai yra Vyčiai.

Pašalietis.

DETROIT, MICH.

Nedėlioje, vasario 10 d. L. Vyčių 79 kuopa įrengė vakarą. Vaidinta linksma komedija — "Velnias ne boba". Lošėjai: p. Vainaravičiūtė, Gerbilis ir Stankevičius savo roles atliko gana gerai. Keraičių roles M. Kvietinskaitė ir K. Grigaliauskas atliko labai puikiai. Kiek kartų šie du pastarieji gabūs artistai pasirodė scenoje, tai publikai iš juoko net šonai braškėjo. L. Vyčių 79 kp., vadovaujant p. A. Aleksandravičiui, dailės srytyje sparčiai progresuoja, ką liudija šis pastarasis vakaras. Vyčių dailės ratelis rupestingai rengiasi prie busiamoj S. L. R. K. Amerikoje Seimo. Ruošama ką nors naujo ir indomaus.

Tinginė.

LEWISTON, ME.

Vasario 19 d. Vyčių 2-ros kuopos choras laikė mėnesinį susirinkimą. Susirinko visi dainininkai. A. Klosteraitis atidarė susirinkimą; P. Jasiunas perskaitė protokolą. Paašškėjo, kad buvo nutarta surengti koncertą, bet jis neįvyko. Priežastis tame, kad J. Čužas, choro vedėjas, buvo pašauktas karuomenėn ir atsisakė daugiau mokinti chorą. Bet ligšiol dar nėra išauktas, tai ir vėl pradėjo mokinti. Dabar choras nutarė po Velykų statyti "Valkatą", o choro vedėjas apsiėmė mokinti kantatą "Broliai", jei tik nepaims karuomenėn.

Be to, choras apsiėmė dalyvauti Tautos Fondo kovo 11 d. rengiamame vakare.

Linkėtina chorui energijos ir pasekimų darbuoties Tėvynės labui!

Buves.

L. VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO CHORO ĮSTATAI.

1. L. Vyčių Chicago Apskričio Choro tikslas: kelti lietuvių dainą ir abelnai daile.
2. Choras susideda iš abiejų lyčių jaunimo — L. Vyčių organizacijos narių.
3. Balsus renka choro vedėjas.
4. Giedoriai visuose choro dainų reikaluose turi klausyti tik vedėjo.
5. Choro nariai dalinasi į keturius skyrius: 1) garbės nariai, 2) nariai globėjai, 3) nariai rėmėjai ir 4) veikiančieji nariai.
6. Garbės nariai yra išskiriami metiniuose choro susirinkimuose ir tik už ypatingą pasidarbavimą choro labui.
7. Nariais globėjais lieka tie, kurie užsi-moka vienu kartu \$25.00.
8. Nariais rėmėjais yra tie, kurie moka kasmet po \$5.00.
9. Veikiančieji choro nariai jokios mokes-ties nemoka.
10. Visuose choro susirinkimuose visu narių teisės yra lygios, t. y. visi nariai turi lygų balsą.
11. Nariams globėjams ir rėmėjams į cho-ro rengiamus vakarus inžanga veltui.
12. Veikiančiųjų narių priedermės:
  - a) paskirtame laike lankyti choro repe-ticijas,
  - b) veikiantis narys, apleidęs du kartū iš eilės choro repeticijas be svarbios priežas-ties ir be pranešimo choro vedėjui — yra iš-braukiamas.
13. Choro metiniai susirinkimai laikomi rugsėjo mėnesyje. Tada renkama ir choro val-dyba.

WILKES BARRE, PA.

Vyčiai darbuojasi: įsitaisė puikią svetai-nę vaidinimams rengti, ruimingą platformą, 3 permainingų scenerijas ir visi gražūs vaizdeliai. Prekiavo apie \$600.00.

Sausio mėnesyje Vyčių 15 kuopa apvaikščiojo 4 metų sukaktuves. Visi Vyčiai išklau-sė šv. Mišių ir pritaikinto tuo tikslu pamokslų kurį pasakė kun. J. Šupšinskas. Visi pasistip-rinę šv. Sakramentais ir toliau pasižadėjo dar-buoties tautos ir bažnyčios labui.

Vyčių kuopa, susidėjus su Tautos Fondo skyriumi, nutarė kovo 3 d. įrengti vakarą — prakalbas Tautos Fondo naudai.

Vyčių knygynas atsidarys neužilgo. Au-kos ir pasižadėjimai plaukia į kasą. Taip-gi išrinkta komisija rinkti aukas ir darbuoties "Vyčio" spaustuvės reikalais.

Bažnytinis choras gerai gyvuoja ir sutar-tinai darbuojasi su Vyčiais. Kad atmokėti skolas už svetainę, tad vėl nutarė statyti mu-zikališką veikalą "Sylvia". Neseniai state "Kaminakrėtį").

Taip-gi mokinasi naujas mišias Valy-koms.

17 vas. Wilkes Barrių apielinkės lietu-viai turėjo progos išgirsti gražias prakalbas. Daug įvairių kalbėtojų — lietuvių ir anglų, žadino prie patrijotizmo ir buvo išnešta rezoliucija ir pasiūsta į Washingtoną reikalaujant Lietuvai neprigulmybės. Ir visi susirinkusieji nutarė remti New Yorko Seimą.

Žmonių buvo apie 800. Pittston'o ir Wilkes Barrių bažnytiniai chorai dainavo daug gražių dainelių.

Anglekasyklos dirba smarkiai. Maineriai tiek gali dirbti, kiek tik katras jėgų turi.

D—us.

CHICAGO HEIGHTS, ILL.

Čionaitiniams Vyčiams veikimo nestoka. Negana, kad jie rengia vakarėlius sau ir ki-toms katalikiškoms draugijoms savo mieste, bet dar ir kitur važiuoja su programu.

Ana, vasario 3 d., š. m., čionaitiniai Vy-čiai buvo nuvažiavę į Harvey, Ill. su progra-mu. Ten atlikę programą nepamiršo Harvey lietuvius paraginti paaukautų į Tautos Fon-dą. Surinkta \$17.85.

Vasario 10 d., š. m. Vyčiai vėl buvo su-rengę kitą vakarėlį namieje.

Vaidinta komedija trijuose aktuose—"Vi-si Geri". Taip-gi buvo dainų ir deklamacijų.

L. Vyčių rengiamus vakarus žmonės skaitlingai lanko. Nes kiek Vyčiai yra čia pa-rengę vakarų, visada davė įvairius progra-mus ir atsakančiai išpildė.

Netruksta čia Vyčiams ir priešų. Čio-naitiniai, taip vadinami, "ratelinkai" norė-tų taip-pat rengti vakarėlius, bet vargšai ne-turi tiek spėkų. Užtad, negalėdami nieku prieš Vyčius pasirodyti, nors per savo "cieli-kiškas gazietas" niekus plepa ant vietinių Vyčių.

Vytis.

ATHOL, MASS.

L. Vyčių 10-ta kuopa laikė metinį susi-rinkimą. Visų-pirma išduota raportai iš 1917 metų veikimo, kurie su mažais pataisymais li-kosi priimti.

Toliau naujoji valdyba užėmė vietas. Į valdybą ineina šie asmenys: pirmin. — J. A. Petrulis, pir. pag. — J. A. Gailiūnas, iš-din. — A. Vaičiekauskas, korespondente — B. O. M.

Svarstyta įsisteigimas Vyčių vėliavos, bet delei silpno finansinio stovio, vėliavos rei-kalas atidėta ant toliaus. Įsitaisymas unifor-mų taip-pat svarstyta ir atidėta.

Nutarta suorganizuoti teatrališką sky-rių, kuris susidėtų iš gabesniųjų aktorių. Tas darbas palikta atlikti V. S. Matuliui.

Ant galo nutarta įrengti šeimynišką va-karėlį. Susirinkimas užbaigta Vyčių himnu.

SPRING VALLEY, ILL.

Vasario 10 dieną priaugančiųjų L. Vyčių 28 kuopa turėjo vakarą su įvairių programų. Neminėsiu kas čia dalyvavo tame programme, nes labai daug vietos užimtų. Tik reikia pažymėti, kad programą išpildė puikiausia. Žmonės labai buvo patenkinti. Ištikrųjų, šioje kuopoj užaugo puikių aktorių.

Pažymėtina ir tas, kad šioji kuopa labai sparčiai auga; jau dabar turime suvirš 30 narių. Šioje kuopoje pirmininkauja J. Klimas ir labai rupinasi, kad vyčiukai augtų ir bujotų.

Po Velykų žada turėti kitą vakarą.

Didžiųjų Vyčių kuopa irgi nesnaudžia. Neseniai turėjo vakarą, žada neužilgo ir vėl rengti. Bravo, Vyčiai!

Panemunietis.

ROCKFORD, ILL.

Vasario 9 d. L. Vyčių 83 kp. surengė vakarą. Statė "Naujas Kelias". Lošėjai užduotis atliko gerai.

Buvo dainų, kurias išpildė priaugančių Vyčių choras. P-ni P. Piragienė dainavo solo. Neapsieita be deklamacijų. Tai atliko taip-gi priaugančios vytės. Baigiant programą, pirmą kartą dainuota Vyčių himnas.

Po programui buvo šokiai.

Žmonių suėjo mažai. Mat, tą patį vakarą kitoj vietoj buvo cecilikų koncertas. Kadangi išlaidos nebuvo didelės, tai skylė šiaip-taip užsilopys.

Senas Vytis.

BROOKLYN, N. Y.

Vasario 3 d. L. Vyčių 41 kp. mažųjų skyrius surengė vakarą. Scenoje statė "Nepasisekė Marytei". Išėjo taip puikiai, kad net užaugusieji buvo nustebinti. Be to, dainavo mažųjų choras po vadovystę p. Sakadulėkio. Kad mažieji taip puikiai išmokinti, tai ačiū p. Žeroliui. Tai jo čia triušas. Garbė jam už tai!

Vyčių mėnesinis susirinkimas.

Vasario 7 d. Vyčių 41-ma kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Pirmiausia delegatai išdavė raportus iš Apskričio susirinkimo. Toliau svarstyta "Vyčio" spaustuvės reikalai ir tam tikslui tolerinė mokestis. Toliau nutaria po Velykų įrengti vakarą ir pastatyti veikalą "Daktaras iš prievartos".

Vasario 12 d. L. Vyčių 41-ma kuopa turėjo šeimynišką vakarą.

DETROIT, MICH.

Vyčių mėnesinis susirinkimas.

Vasario 6 d. L. Vyčių 79-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą.

Skaityta laiškas iš Tautos Fondo Valdžbos, kviečiantis prie svarbaus bendro darbo.

Kalbant apie tautos reikalus, nutarta paskirti į Tautos Fondą \$15.00.

Taip-pat kalbėta apie Visuotiną Am. L. Politiškąjį Seimą.

Vyčių vakaras.

Vasario 10 d. Vyčių 79-ta kuopa pobažnytinėje svetainėje surengė vakarą. Vaidinta linksma komedija "Velnius ne boba". Vaidinimas taip nusisekė, kad geriau jau rodos nei negali. Žmonių buvo apie 400.

Linksmutis.

Redakcijos Atsakai.

Kanapei ir Vargo Vaikui. Eilės netinka.

MUSŲ RAŠTAI.

"The Lithuanian Booster". No 10, užkovo mėnesį, 1918 m.

Turinys: 1. The Call, 2. The Lithuanians (Istoriškas rašinys), 3. Getting together, 4. Friends? (Šitame rašinyje trumpai štai kas pasakyta: "Draugai? Lietuvos unija su Lenkija? Niekados. Praeities patyrimais pasimokimus, Lietuva niekados nepanorės unijos su neprietelingu, nepastovia lenkų tauta. Lietuva bus laisva, o lenkams užteks rupinties savąja Lenkija), 5. The Field.

Kiekvienas "The Lithuanian Booster"io" numeris yra indomus pasiskaityti ir kitam induoti.

Katalikų Bažnyčia ir Demokratizmas. Parašė kun. Tamas Žilinskas. Antra laida. "Darbininko" spauda, So. Boston, Mass. 1918 m.

Turinys: I. Įžanga kunigo prof. D-ro Bučio; II. Autoriaus žodis; III. Kokia yra Jungtinių Amerikos Valstijų valdžia? IV. Kokia yra valdžia Katalikų Bažnyčios; V. Ar gali žmonės sau kunigus rinkti? VI. Ar gali valdyti parapijos turtais žmonių išrinkti komitetai? VII. Ant ko parapijos nuosavybė privalo būti užrašyta? VIII. Ar katalikas bei katalikų kunigas gali būti demokratu? IX. Kas rupi mūsų tikriems demokratams? X. Kas kaltas; kad tarp lietuvių nėra vienybės? XI. Užbaiga.

**L. VYČIŲ NAUJOSIOS ANGLIJOS AP.
SKRIČIO VALDYBOS ADRESAI:**

Pirmin. — P. Zataveckas, 20 Alpine st., Worcester, Mass.

Vice-pirm. — O. Bugailaitė, 24 Howard st., Nashua, N. H.

Raštin. — J. K. Jasinskas, P. O. Box 66, Athol, Mass.

Iždininkas — J. Kašėta, 5 Atwood ave., Norwood, Mass.

Iždo globėjai: — E. Šalteniūtė, 17 Camp st., Worcester, Mass.

B. S. Vyšniauskas, P. O. Box 66, Athol, Mass.

L. VYČIŲ NEW YORK'O IR NEW JERSEY APSKRIČIO VALDYBA.

A. K. Masandukas — pirm.: 197 New York ave., Newark, N. J.

C. E. Paulonis — vice-pirm.: 456 Grand st., Brooklyn, N. Y.

B. Aidukaičiūtė — raštin.: 127 New York ave., Newark, N. J.

V. Abraičiūtė — iždin.: 11 Ainslie st., Brooklyn, N. Y.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ADRESAI:

Dvasiškas vad.: kun. H. J. Vaičiunas, 3230 Auburn ave., Chicago, Ill.

Pirmin.: J. Bučnis, 407 So. Paca st., Baltimore, Md.

Vice-pirmin.: Navickas, 85 New Park ave., Hartford, Conn.

Raštin.: J. Aleksa, 14 Millbury st., Worcester, Mass.

Iždinin.: A. Petrauskaitė, 4 Congress ave., Waterbury, Conn.

Iždo globėjai:

J. M. Dumčius, 199 Noble Lane, Wilkes Barre, Pa.

J. Vaitekunas, Hartford, Conn.

V. Varžinskaitė, 249 River st., Mattapan, Mass.

Literatiškoji komisija:

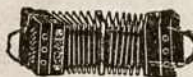
Dr. J. J. Bielskis, 3613 Fourteenth St., Washington, D. C.

J. Bakšys, Athol, Mass.

J. Valančiunas, Philadelphia, Pa.

O. Rozmanskis, Donora, Pa.

J. V. Kovas, 21 Congress ave., Waterbury, Conn.

Didžiausia

Krautuvenė

Lietuviška

Chicagoje

Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, aukštinus žiedus, šliubinius ir deimentinius, muzikas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncertinas, ant kurių gali groti ir nemokantis visokių šokių: armonikas rusiškas ir prusines, importuotas ir taip jau rusiškas balalajkas ir gitarus. Taipgi vargonų pardavimas.

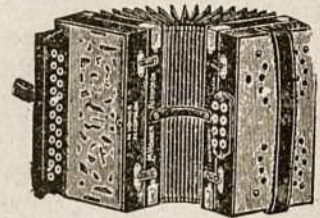
Taipgi taisome laikrodžius, laikrodėlius, visokių muzikališkų instrumentus ir revolverius. Savo darbą gvarantuojame. Musų kainos ant visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantis už Chicago orderius galite siųsti per laiškus.

STEPONAS KAZLAWSKI

4632 So. Ashland Ave.,

Chicago, Ill.

TELEPHONE DR OVER 7309

Lietuvos Vyčių Taupimo ir Skolinimo Bendrovė

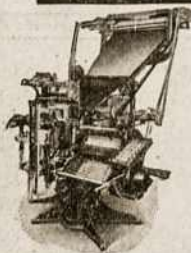
Mūsų bendrovė skolina pinigus savo nariams, idant pagelbėjus nusipirkti arba pasiranduoti namus, ir padeda nariams sutaupinti pinigus. Ši bendrovė yra regulieriškai peržiurima per valdžią (State of Illinois). Šita bendrovė moka daugiau procentų ant taupinamų pinigų, negu kokia kita Banka. Jeigu nori, kad tavo pinigai būtų geroje vietoje padėti, tai pradėk būti jos nariu.

Pastaroji Bendrovė turi regulierišką susirinkimus kas panedėlis 7:30 val. vakare Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kambarys No. 1, arba reikale kreipkitės pas raštininką:

P. BALTUTIS,

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Jums Visiems Reikalinga

Intertype mašina del rinkimo raščių.

Nes kiekvienas skaitote knygas, o jas beskaitant nuplyšta, jeigu yra be viršų, o kai su viršais, tai ilgiau laiko

Mes apdarome visokias — senas ir naujas knygas, taip kaip Tamstos reikalausite. Taipogi turime įrengę NAUJĄ SPAUSTUVĘ sulgy

vėliausios mados mašinomis. Ir atliekame įvairiausius spaudos darbus, kaip tai: knygas, laikraščius, konstitucijas, programus, laiškus ir visokių-visokiausius pasakbimus, kokių tik kas reikalauja.

Užtai, gerbiamieji Vyčiai, kada turėsite kokį spaudos darbą arba knygų apdarymui, tai nepamirškite mūsų antrašo, o mes užtikriname, kad busite užganėdinti.

Su pagarba,

Kaulakiai Broliai. Sav.

THE LITHUANIAN PRINTING & BINDING HOUSE.

2214 West. 23rd Pl., Chicago, Ill.

Telephone Canal 107.

Nauja Knyga.

Vytė, Joanna Tamašauskaitė (Lakštutė), buvusi 24 kp., o dabar 60-tos kuopos narė, išleido knygutę savo rašytų eilių. Didelio formato, 64 puslapių, ant geros popieros, su pagražinimais. Kaina tik 25c (vienas kvoteris).

Gerbiamieji Vyčiai, paremkite praplatindami ją laike savo vakarų tuo sustiprinsite dvasią jaunos dainininkės.

Galima gauti pas pačią autorę:

720 N. Main St., Kewanee, Ill.

P. S. Imantiems kartu daugiau, nuleidžiama didelis nuošintis.

Vyčių Vėliavos.

Vyčių kuopos, norint kad būtų vieno da ir tikra vėliava, meldžiame su užsakytais kreipkities prie mūsų. Mes, kaip Vyčiai, teisingai darbą atliksime. Vyčiams speciališkos kainos. Tap-pat išdirbame antspaudas, ženklelius, karunas, įvairioms organizacijoms.

Mūsų ilgų metų praktika visus užganėdins.

M. A. NORKUNAS,

340 So. Broadway, Lawrence, Mass.

"VYTIS"

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,

leidžia

Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$1.50
Pusmečiui	.75
Pavienis numeris	10c.
I užrubežių metams	\$2.00

"VYTIS"

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.

:o:—:o:

"VYTIS"

(The Knight)

Published twice a month by the
Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$1.50
6 month	.75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.